

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

me`ulefet sapirim

algazi, šelomo ben avraham

Konstantinopel, 1660

הרותה תלעמ וןשארה קלחה הרות דומע

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11723)

עמוד תורה החלק הראשון מעלת א

התורה עם א

בס' בראשית בדף ו' עד כתוב רבי שמעון פתח ואשים
 דברי כפיך כמה יש לו לאדם להסתדל בתורה יומם
 ולילה לפי שה"כ מקשיב לקולם וככל דבר שמתחר' בתורה על
 יד אותו המסתדל בה ה"כ עושה רקיע אחד באותו דבר וה"כ
 קורא להם שמים חדשים שמים מחודשים אמר רבי לעזר מהו
 ובכל ידו כסיתך אמר לו בעת שנמכרה התורה למ"ע באו
 כמה רכבות מלאים עליונים לשרפו בהבל פיהם עד שכסהו
 ה"כ וזהו ובכל ידו כסיתך כו האיש הזה העוסק בתורה והוא
 מחדש בה חדשים ה"כ מכסה על אותו דבר שלא יראוהו
 המלאכי ויקנאו בו מכאן שכל דבר המכוסה מהעין יש תועלת
 בו מהו ולאמר לציון עמי אתה כלומר לאמר לאותם הדברים
 המכוינים אשר האדם מחדש בתורה עמי אתה ל תקרו עמי לא
 עמי אומר לו ה"כ אתה שותף עמי מה אני בדכ"ה שמים נעשו
 אף אתה בדכורך עושה שמים :

דף טו עמוד ג' כתוב ושרצו המים בפש חיה כו האדם על
 ידו שיעסוק בתורה שנקרא מים וזכה לנפש חיה להיו'
 לו כשמה קדושה הנקראת חיה ועוף פי' וגם יגיע למלאך
 שהוא עוף ואמר יעומק לרמוז כו לעתיד יעשה כנפי לכדוקים -
 דף לא עמוד ראשון ללכי בליתי לאברי לא בליתי
 תורה שבכתב נקראת לב ושכ"עפ נקראת פה וזהו
 לבא לפומא לא בלי שהלב שהיא תורה שבכתב לא גילה הסוד
 לתורה שכ"עפ עור שם כו בתורה יש ראש ונוף ולב ופה

א א א א נאיכרום

זכה
 זכא
 זכה
 כי
 זכה
 דים
 למה
 פרט
 ופני
 ברתו
 רבני
 זה כל
 לזכר
 כי תי
 וחילה
 קירות
 נוס' יכו
 הפיל
 ר' זעא
 בוסקי
 נאם
 כריהם
 זלהם

בַּעֲלַת הַתּוֹרָה יוֹם א'

ואיברים כיוצא בזה יש בישראל מהם ראשי העם דומים לראש
 מהם לעינים וללב כנגד הסנהדרין וזה הוא ללכו גליתו אבל
 לשאר החכמים שהם דומים לשאר איברים לא גליתו
דף סו ע"א כי יותר מועיל העסק בתורה מכל הקרבנות
 שכאמר זאת התורה לעולה למנחה וכו' והדבר צ"ע
 היכי מוכח יותר מהקרבנות ודלמא שקולים
בס' שמות דף ס"ט ע"ב ענין השולחן שאמרו עליו ד"ת הב"ה
 לוקח אותנו שולחן ומשים לחלקו ולא עוד לא קור' ז"א רב
 ממנא מעלה כל אותם הדברים למעלה ומתעטרים לפני ה"ה
 ומעל' אותו השלח' וכשמעלהו כזרמנו שם ב' מלאכי' קדושי' אחד
 מימין ואחד משמאל ואומרים זה השולחן אשר סדר פלוני לפני
 האל יברכו אותו עליונים ותחתונים שיהא מסודר לעולם
בס' ויקרא דף ג' בפסוק עבדו אתה' בשמחה הקטה כי
 אחר שהחוטא לפני הא' יתב' צריך להיות ברוח נמוכה
 א"כ מה שמחה ורננה ימצאו והשיב כי זה יתקיים כשבית
 המקדש קים כי החוטא מכי' קרבן ובעת הקרבן הלויים
 משוררים וזהו שמחה ורננה כנגד הכהן המקריב וכזמן הזה
 שאין קרבן יתקיים שמחה ורננה ע"י לימוד ועסק בתורה שאינה
 טורה מתוך עצבות לא מתוך שמחה של מנוה' עוד שם דף ה'
 ע"א וע"ב מסכים רש"י עשרת הדברות כל אחד ואחד כנגד
 עשרה מאמרות ואמר שלזה רמז כפל הכתוב עשרה עשרה
 הכף בשקל הקדש לומר כי הדברות' מאמרות בשקל אחד
 הם שוים לטובה: עוד שם עמוד ג' כתב שבת גדול
 לעוסק בתורה שקם בחטא הלילה לפי שבאותה שעה מתעורר
 רוח

רוח
 לקום
 חברי
 כפסו
 שלום
 שסד
 ויזכו
 מי ש
 רושם
 מקבל
 זוקפי
 בעה"ז
 ללמוד
 לומר
 הבה
 אילכו
 שם ע
 שהתו
 ומאי
 ה"ה
 מורה
 השכנו
 לטוב
 אומר

רוח צפון וה'בה משתעשע עם הצדיקים בג'ע ואשרי מי שזוכה
לקום באותה שעה ה'בה שומע לקולו דכתיב היושבת בגנים
חברים וכו' עוד שם דף י"ב ע"ב בשם רעיא מהימנא אמר
בפסו' אש תמיד תוקר על המזבח לא תכבה רמז שאש התור' מי
שלומד בה לא תכבה ודאי דעברה אינה מוכבה תורה עוד
שם דף ל"ג ע"ג התור' נקרא' ברית וה'בה בקרא' ברי' מכל דכתי'
ויזכו להם בריתו עוד שם דף ל"ד בפ' ויקם בו כחסי אמר
מי שעובר על ד'ת התורה עולה ויורדת ורושמת באותו האדם
רושם אחד בפניו כדי שיסתכלו בו עליונים ותחתונים וכלם
מקללים אותו ותנא כל אותם המלאכים הנקראים עיני ה'
זוקפים עיניהם ומסתכלים בפני אותו האיש ומכריזים אזי לנו
בעה"ז אזי לנו בעה"ב עוד שם דף ל"ט ע"ב מי שתאותו
ללמוד בתורה ואינו מוצא מי שילמדהו והוא שוגה באהבתה
לומד בה ומגמגם ואינו יודע כל מלה ומלה שמוציא מפיו
ה'בה שמח בה ונוטלה ונוטעה סביבות אותו הנחל ונעשר
אילנות גדולים מאותם דברים ונקראים ערבי נחל עוד
שם עמוד ד' נמצא כתוב בספרא דאגדתא דבי רב שאע"פ
שהתורה מפיה הגבורה כאמרה מפי עצמו של משה ג"כ כאמרה
ומאי איהו כמו קללות שבמשנה תורה ולכתר ככללו בגבורה
ה'הד משה ידבר זה קולו של משה והאלקים יענו בקול שהיה
מודה לרבריו עוד שם דף מ"ז ע"ד שצריך ללמוד בליל
השבעות שחסידיה הראשונים לא היו ישנים בלילה הזאת
לשכי כשהיו נאספים החברים ללמוד עמו כה'ה' ה'ה' ה'ה'
אומר באו ונתקן תכשיטי הכלה קמרה נכונה וכו' לחופה

וכן 2 1 א ב

ראש
אבל
כנות
צ"ע
ה'בה
א' רב
ה'בה
א' אחד
לפני
נולס
שה כי
נמוכה
שבת
הלוים
מן הזה
שאינה
דף ה'
כנגד
עשרה
ל' אחד
ח' גדול
התעורר
רוח

זכן למדנו כי הלמוד בזאת הלילה צריך בתורה שבע"פ לפי
שביוס יבא התורה שבכתב ואז יתחברו כאחד ואז מכריזים
עליו ואז זאת ברית השכינה אומרת ואני אחי הוא עורך
שם דף מד' כפ' לתורה ולתעודה תורה זו תורה שבכתב תעודה
זו שבע"פ *

ב"ס' במדבר דף ע"ב ע"ד אמר רבי שמעון ז"ל תיפח רוחם
של אותם האומרים שהתורה באה לספר ספורים אינו
כן הו' אלא סוד הדבר כשם שהמלאכים הם של אש ומלכושם
אש וכשהם משתלחים לבא לעה"ז מתלבשים בלבוש גשמי כדי
שיוכל הארץ להכילם ק"ו התורה שהיא למעלה מהם שבה
נסתכל הבה וברא העולם שכדי שיוכלו בני הארץ לסבול
את התורה הלבוש אותה בלבוש גשמי שהם הספורי המוכנים
להמון העם אמנם לפי האמת אלנו נקראים גופי תורה אבל
בשמות התורה הם סודות עליונות והוא רמז ליון שאינו
מסתמר אלא בקנקן וזהו אל תסתכל בקנקן וכו' עורך
שם דף פ"ב ע"ד בכל ערב שבת כשישראל מקדשין למטה
מתאספים למעלה מחנות מלאכים ומכריזים ואומרים הכינו
כסאות מי רואה חדרה זאת בג' מאות וכו' רקיעים והנשמות
יורדות לנוח על בני אדם ואותה הנשמה אשר כתעסקה יום
שבת בתורה וחידש בה שום חידוש כמה שמחה עושה בה
הבה מאסף לכל המחנות של פמליו שלו ואומר להם שמעו
זה החדוש שחידש בתורה היום נשמת פ' כלם מקשיבים אותו
החדוש וחיות הקדש מתלבשות בכנפיהם ומתרבים מרוב
החדוש עורך שם דף פ"ט ע"ב וע"ג הקשה בכתוב הופיע

מהר

מעלת התורה יום א

דין בעולם הבה מצוה למחבל שלא יפגע בו וזהו רמז בפ' כי
תנור אל עיר ומים רבים אומר הבה למחבל כי תנור אל עיר
לחבל אנשי העיר לא תשחית את ענה שהוא הת"ח שבתורה
שנותן ענה טובה לעם שילמדו בתורה כי ממנו תאכל אינו
חוזר על המחבל אלא הוא ת"ו הנקבה כי ממנו תאכל השכינה
כי אין הבה כהנה בעולם אלא בני שעוסק בתורה ומטעם
זה ואותו לא תכרות כי האדם עץ השדה פו' הת"ח הזה הוא
עץ מאותו השדה הידוע אשר ברכו ה' : עד כאן יום ראשון

יום שני

עוד שם דף ק' ע"א בשם רעיא מהימנא אמר כי קודם
שניתנה תורה כל הדברים שבעולם היו תלוים במזל
ואפי' בני חיי ומזונם אבל אחר שניתנה התורה הוציאה מחיוב
מזל הכוכבים וזה למדנו מאברהם אע"ה שניתוסף בו ה' רמז
לה' חומשי תורה שיקבלו בניו וזהו סוד אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ודרשו ב"הא בראש או באברהם רמז לזכות
התורה שאמר הבה לאברהם בשביל התורה שיקבלו בניך אף
שהמזל מחויב שלא יהיה לך בן תשלוט על המזל וזהו סוד
הא לכס זרע כלו' בשביל ה"הא שהם ה' חומשי תורה תזכה
לזרע נגד חיוב המזל עוד שם דף ק' ג' בשם רעיא
מהימנא איזהו חסיד זה המתחסד עם קונו שקם בחנות
הלילה לעסוק בתורה בשעה שה"ה משתעשע עם הכדויקים
בב"ע ונעשה חבר עמו ולזה נקרא חסיד על שם שהתורה
נקראת תורת חסד וזהו מאמר דוד כי חסיד אנו שהיה קם
קצות לילה לעסוק בתורה וזהו ענין לא עם הארץ חסיד שאם

על

פ לפי
ברייתא
עוד
תעודה
רוחם
ש אינו
לכבוש
מי כדי
ש שבה
לסכול
מוכנים
ה אבל
שאינו
עוד
למטה
ה הכינו
הכשמות
סקה יום
גשה בה
ש שמעו
ים אותנו
ס מרוב
ב הופיע
מהר

מהר פארן שא"ל שחזר הב"ה על כל אומה ולשון והקשה וכו'
לאי זה נביא שבגוי' שאל באותה שעה אם יקבלו הגוים התורה
אם תאמר לכל נביאייהם לא מנינו זה ועוד ק' דה"ל' הופיע
להר פארן וזרח לשעיר והשיב כי הב"ה הלך לס"מ שר שעיר
ואמר לו אתה רוצה שאתן התורה לבניך אמר לו רבשע כל כחי
הוא ע"י החרב וע"י התורה היא מסתלק ממני איני רוצה התורה
לבני תנכה לישראל אמר לו הב"ה עטו בכור ולו אני רוצה
ליתן אמר לו ס"מ רבשע כבר מכר לו הבכורה והודית לו עלות
שנאמר ויברך אותנו מיד אמר הב"ה לס"מ א"כ תן לי ענה היאך
אתן אותה לבני ישראל מיד בא ס"מ ונתן מזיו עצמו החופה
עליו והפשיטו ממנו ונתנו לישראל וזהו זרח הב"ה משעיר ממש
שהוא ס"מ נתן זרוחה למו לישראל וכך הופיע מהר פארן הלך
אצל רהב שר ישמעאל ואמר לו אני רוצה ליתן תורה לבניך
ראה שכתוב בה לא תנאף אמר רבשע תן לבניו של יצחק אמר
הב"ה ישמעאל בכור התחיל השר להתחנן לפניו רבשע הבכורה
יהא של בני יצחק ותן להם התורה וזהו הופיע מהר פארן כי
מפארן עצמו שהוא שר ישמעאל יצתה אורה זו תורה לישראל
עוד שם דף צ"א במעלת מי שמתעסק בעה"ז בלימוד בניו
אמר כי יש היכל ברקיע שעתיד הב"ה לעטר שם את מלך
המשיח ונקרא קן צפור וג' פעמים בשנה הב"ה משתעשע עם
הנדויקים בג"ע מראה להם זה המקום וזהו גם צפור וכו'
אשר שתה אפרוחיה כלו' זה מדבר באותם הנדויקים אשר
בעה"ז נתעסקו בכניהם ושמו אותם ללמוד את מזבחותרך ה'
עוד שם דף צ"ד מעלת הלומד בתורה כי אפי' בשעה שיש

א א א 3 דין

על החסידות ידבר הרי אנו רואים בכל יום ע"ה עושים חסד
 בתב בספר שמות דף כ"ה ע"ב על כן יאמר בס' מלחמות
 ה' את והב בסופה וכי היכן הוא ספר מלחמות ה'
 אלא כך אמרו חכמים כל הנלחם מלחמתה של תורה זוכה
 להרבות שלום בסוף ימיו כל מלחמו התורה הם שלום ומלחמות
 העולם קטטה וחרבן וזהו את והב בסופה כלומר אהבה
 בסוף שאין לך אהבה ושלום חוץ מזה **כתב** בס' בראשית
 דף ו' ע"ב מלת מי רומז לחמשים שערי בינה ויש בה יוד אות
 ראשונה של השם הקדוש ומלת מה רומז לחשבון השם הקדוש
 באותיותיו ובמלואו ויש בה אות ב' של השם הקדוש עוד
 שם כל מי שאומר בתורה דברים שלא ידע על בורין אותו
 הדבר כשנזלה למעלה יוצא לקבל הדבר ההוא איש תהפוכות
 לשון סקר מתוך נקב התהום ומדלג תקן פרסה לקבל הדבר
 שהוא והולך באותו הדבר ועושה בו רקיע של שוא וטם באופו
 רקיע זה האיש תהפכות שם אלף פרסה בזמן א' כיון שזה
 הרקיע של שוא עומד מיד ונשאת אשת זנונים ומתחזקת באותו
 רקיע של שוא ומשתתפת עמו ומשם יוצאת והורגת כמה אפים
 ורעבות וזהו כי רבים חלטים הפילה אותה העון שבוהם להרוב
 כמה רעבות ולכך אמר ר"טבי ע"ה לחבריו הזכירו שלא תוציאו
 מפיכם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מרבותיכם עוד
 שם דף ח' ע"ב למעלת העוסק בתורה בשבועות כי כל ימות
 השנה נקרא הכ"ה לול זועם בכל יום זכיום השבועות שהחתן
 נכנס לחופה נקרא כבוד אל השמים מספרים כבוד ל' עוד
 שם דף כ"ד ע"א ועל רמות הבסא דמות כמראה אדם עליו זו

ד א 1 4 תורה

התורה שבימינו

2
 וזה זכוי
 התורה
 הופיע
 שיעור
 כל כחי
 התורה
 רוצה
 עליו
 היאך
 החופה
 ר ממש
 דן הלך
 לכניך
 אמר
 בכורה
 ארן כי
 ישראל
 ד בניו
 ת מלך
 ע עס
 ר וכו'
 א אשר
 תך ה'
 נה שיש
 דין

תורה שבכתב מכאן למדנו שצריך האדם כפי הדין להיות
 בזה לשים תורה שבכתב על גבי תורה שבע"פ לפי שזה כסא
 לזה עוד שם דף פ' ע"ג כל מי שמשתדל בתורה הוא מקיים
 העולם וכל מעשה בראשית כי כמו שבאדם יש בו איברים
 איברים והכל מתחבר בגוף אחד כן התורה כולם הם איברים
 ופרקים ומתחברים במסכתא אחת עוד שם דף קכ"ח
 ע"ד טעם למה הקדים ברכת זבולון ליששכר והסיב כי זבולון
 ע"ש שהיה כותן לחם לאכול ליששכר קדם לברכות מכאן למדנו
 מי שמחזיק ביד לומדי התורה נוטל ברכות מלמעלה ומלמטה
 ולא עוד אלא שזוכה לב' שולחנות מה שאינו זוכה אחר זוכה
 בעושר בעה"ז וזוכה להיות לו חלק לע"ה **כתב**
 בספר שמות דף כ"ב מעלת התורה שנקראת עז לפי שאין דבר
 בעולם שיסבר כח אומות העולם כמו בזמן שישראל עוסקים
 בתור' **כתב** בס' ויקרא דף א' ע"ב תורה שבכתב נקראת
 תורה ושבע"פ נקראת תור' שנאמר וקול התור' עוד שם
 בדף כ"ה א"ס בחוקותי תלכו זו תורה שבע"פ ואת מצותי תשמרו
 זו תורה שבכתב

כתב בספר בראשית דף כ"ו אמר רבי אלעזר כל העוסק
 בתורה לשמה אין מיתתו ע"י יצה"ל שהוא נחש והוא
 מלאך המות לא מתים בנשיקה דכתיב ישקני וכו' כמה דכתיב
 במשה על פי ה' והוא דבקות החלק בכל ובשביל זה צדיקים
 שהם משתדלים בתורה אינם מטמאים גופם אלא הוא טהור
 כמו אליהו בבית הקברות שמצאוהו החכמים ואמרו לו ולאן
 את כהן אחר להם הצדיקים אינם נטמאים במיתתם ועל זה
 אמרו

מעלת התורה יום ב

ה

אמרו יום שמת רבי ע"ה בטלה כהונה כלו' שלא שרה בו טומאה
 עוד שם דף ק"ד ע"ב מעלת התורה שכל מי שעוסק בה
 בעה"ז זוכה בה בשכר טוב בעה"ז ואין דנין אותו בע"ה ומי
 שעוסק בה לשמה כשיוצא מן העה"ז התורה מכרזת לפניו
 ומגינה עליו שלא יתקרבו אליו המקטרגים וזהו בהתהלכך
 תנחה אותך וכשהוא שוכב בקבר מגינה עליו שלא יהא נידון
 בקבר גם לעתיד בתחיית המתים היא מלמדת סניגוריה על
 האדם וזהו והקינות היא תשיחך אמר רבי אלעזר רמז כי אע"פ
 שבאותה שעה יקום האדם מן העפר לא בשביל זה ישבח
 תורתו אלא אדרבה התורה במעיו של ת"ח שמורה ומדברת
 עמו ולא זו בלבד אלא כל דבר תורה שטרח האדם בעה"ז ולא
 השיגה אז התורה מגלה לו וזהו היא תשיחך אבל מי שלא עסק
 בתורה משליכין אותו לגיהנם וזהו וישליכו אותו הבורה זו
 יהנם מה טעם משום דאין בו מים זו תורה עוד שם דף
 זכ"א ע"ב אמר ר' שבי בעה"ז שאין ישראל זכאים לקראת התורה
 את וזאת התורה אשר שם משה ולעתיד כשיבא המשיח יהיה
 קרא התור' זה ועל אותו זמן כאמר וקול התור נשמע בארצנו
 והיו דת' ערבים באותו זמן כקול התור עוד שם דף
 כ"ט כל מי שעוסק בתורה זוכה וכופה לכל פגעים רעים
 שבעולם ומורידם לעמקי תהום שהרי בשעה שנעשה לילה
 שלטים כל המזיקים וכלבים וחמורים מתחילים לשוט בעולם
 ומתן רשות למזיקים לנאת ולהזיק ובני אדם שוכבים על
 פניהם ונשמתם של צדיקים עולה למעלה וכשנחלק הלילה
 מעורר רוח כפוכות אשרו חלקו של אותו האיש שקם באותה

שעה

להיות
 ה כסא
 מקיים
 יבירים
 יבירים
 קכ"ח
 זבולון
 למדנו
 למטה
 זוכה
 כהב
 ין דבר
 וסקים
 קראת
 שם
 נשמרו
 העוסק
 והוא
 דכתיב
 צדיקים
 טהור
 ולא
 ועל זה
 דו

מעלת התורה יום ב

טעה לעסוק בתורה כיון שפותח לעסוק בתורה כל אותם
 פנעים רעים הוא מכניס אותם לנקבי תהום רבה וזהו סוד
 ישכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים כיון ששכר על ידי עסקו
 בתורה גרם לחמור להורידו מגרם המעלות שהיה בו והורידו
 בין המשפתי לזוהמא דעפרא ובעמוד ב' כתב כל מי שעוסק
 בתורה ומחדש בה דברים הבה לוקחם ופותח להם שערו
 שמים ומכניסם תחת כבודו וכשעה שכנסם הבה להשתעשע
 עם הנדויקים כנגד מוציאם הבה באותה שעה ומשתעשע בהם
 ומחיהם ומאותה שעה דבריו כתובים בספר שנאמר ויכתב
 ספ' זכרון בתב בס' שמות דף יב ע"ג כל העוסק בתורה
 להוציא הדיו לאמתו כאלו קיים כל התורה וזהו מה אהבתו
 פורתך כל היום היא שיחתו כלו' כיון שאהבתו תורתך להוציא
 הדיו לאמתו הוויא כאלו כל היום אני עוסק בה והיא שיחתו
 בתב בס' בראשית דף ק"ט ע"ד כשמוליכין ס"ת לבית
 הקברות על כל צרה שלא תבא מועיל הרבה ומביא רפואה
 לעולם וזהו כשלא נמצא פסול בו אבל כשנמצא בו פסול חן
 הוא מזיק ומתעוררים המתים על זה ומעשה רב בתב
 בס' שמות דף ט' ע"א כי חכם עדיף מנביא כי הנביא לפעמים
 שורה עליו רוח נבואה לפעמים אינה שורה אבל החכם לעולם
 עדיף מנביא עוד שם דף כ"ט אמר כי לא זכה אדם
 לנבואה ומלכות באחד כמו מ"ע והעפ"י ששאל זכה בנבואה
 ומלכות מ"מ בזמן אחד לא זכה לשתיהם יחד בתב בס'
 בראשית דף מ"ד מעלת שיר השירים כי בשעה שגילה שהע
 שיר השירים הוזהמא שהטיל נחש בחוה ובאדם נסתלק
 העולם

העולם
 רבי אל
 לרבי ע
 שלהם
 שישתמ
 אמר כ
 בעלי ש
 והחכמ
 לדעת
 שיר של
 והעתיו
 אמרו ש
 נוכח
 ולזה כ
 אישי ע
 כתב
 שיקום
 שלמה ש
 למעלה
 קס יער
 פיה בש
 לא הית

העולם וכדף ס"ה ע"ד כתב בשם מדרש הנעלם ענין פטירת
 רבי אליעזר הגדול קצת כמו שהובא בגמ' ואמר עוד שהשביע
 לרבי עקיבא שלא ישתמש בשום פסוק משיר השירים בשמות
 שלהם כדי שלא יחריב ה"בה העולם בשבילו שאינו רוצה ה'
 שישתמשו בשיר השירים לרוב קדושתו ובס' שמות דף ח' ע"ב
 אמר כי המלאכים האומרים שירה כלילה הם שרים על כל
 בעלי שיר ותנא הזוכה לדעת באותו שיר יודע עניני התורה
 והחכמה יחזין ויחקור ויוסיף כח וגבורה ובזה זכה שה"ע
 לדעת ועשה ס' מאותם השירים ממש והו' שיר השירים כלו'
 שיר של אותם שרי מעלה שאותו השיר כולל כל התורה והחכמה
 והעתידות אמר רבי אלעזר שרי מעלה עמדו בשתיקה ולא
 אמרו שירה עד שכולד לוי יבאו המשוררים משכטו ועמדו אלה
 נוכח אלה על משמרותם משוררים של מעלה עם של מטה
 ולזה נקראו המשוררים של מטה לויס לשון לוי ע"ד ילזה
 אישי על שם שכלוים ומתחברים כאחד :

ע"ד כ"ק יום שני
יום שלישי

כתב בס' שמות דף ס"ד ע"ב מעלת שיר השירים וטעם
 הש"ן רבתי שנמצא כתוב בספר אדם הא' וז"ל ביום
 שיקום המשכן ועוררו האבות שירה למעלה ומטה וכן בזמן
 שלמה שנבנה בית המקדש נתקנו ונתעוררו כל השרי המנגנים
 למעלה וזהו שיר מאותם שירים גדולים ושנינו באותו היום
 קם יעקב אע"ה וככנס בג"ע בשמחה על מקומו ואז ג"ע פתחה
 פיה בשירה מי גרם השירה זה יעקב שלמלא הוא נכנס בג"ע
 לא היתה הגן אומרת שירה עוד שם עמוד ג' מעלת שיר השירי'
 שכולל

מעלת התורה יום ג

שכולל בתוכו כל התורה וכל מעשה בראשית וכל גלות מצרים
ויצואתם ושירת הים וכלול הדבר ומעמד הר סיני וכשהלכו
ישראל במדבר עד שנכנסו לארץ וכבנה בית המקדש וכלל
עיטור השם הקדוש ב"ה וכלול הגלו המר והנמהר הזה והנאולה
וכלול תחיית המתים עד יום השביעי שהוא שבת לה' מה שהיה
ומה שעתיד להיות הכל כלול בשיר השירים ולכך שנינו האומר
פסוק שיר השירים בבית המשתאות התורה חונרת שק לפי
שכולל כל התורה עוד שם דף כ' ע"ד מעלת שלמה ע"ה
שבכל יום היה משכים בבקר ושם פניו כלפי מזרח ורואה מה
שרואה וחוזר והופך פניו לנד צפון ויושב שם ומשפיל עיניו
באותה שעה עמוד האש ועמוד הענן באים כא' ועל עמוד
הענן היה בא נשר אחד גדול וכן היה בא כנפו האחד על גבי
עמוד האש וכנף השמאלית על עמוד הענן ואותו הנשר היה
מביא שני עלין בפיה ועמוד ענן והאש והנשר משתחווים מול
שה"ע והיה בא הנשר ונותן לו אותם השני עלים ומריח בהם
שה"ע והיה יודע בהם סימן חכמה והיה אומר זה של נופל
נזה של גלוי עינים באותה שעה היה חותם שה"ע את כסאו
בחותם שם המפורש ובירו נוטל הטבעת ורוכב על הנשר
והולך לו ובכל מקום שהיה עובר שה"ע על הנשר היה
מהשיך הארץ והיו יודעים חכמים ואומרים הרי שה"ע עובר
כאן ופורח הנשר ת' פרסה עד שמגיע להרי חשך ושם הוא
תרמוד במדבר והוא נכנס לשם באותם הרי' ושם היה יודע
כל החכמות חיוביות מה שהיה צריך וחוזר ורוכב על הנשר
יושב וכא לכסאו ועל זה נאמר ושבתי אני ואראה ל"ל שבת

מאותו

מאותו
שירת א
לבא שה
כ"ט כתב
בכל יום
וכתר זה
בשירה
מכוין ב
והס שיר
תהלה ו
מתחת
פלוגי ש
ה' ב
שמים
שמע א
רמז אש
שבעשר
כתובה
בלב א
בראשית
שעושות
זכולם ה
כבא ש
שלך מה

מעלת התורה יום ג

מאותו מקום שהלכתי עוד שם דף כ"ד ע"ג כל מי שאומר
 שירת אז ישיר בכל יום בכונה שלימה זוכה ואומרה לעתיד
 לבא שהרי יטבה דברים של עה"ז וע"הב וימות המשיח וברך
 כ"ט כתב מעלת המכוין בשירה זאת כי כשאומרים שירה זאת
 בכל יום מתעטרים ישראל בכתר א' חקוק בשמות קדושים
 וכתר זה עתיד ה"בה לשים אותו בראש המשיח וכל מי שמכוין
 בשירה זאת בכל יום זוכה לראות פני משיח וכל מי שאינו
 מכוין בה אינו זוכה וכשאומרי' ישתבח אנו מזכירים י"ג מדות
 והם שיר ושכחה הלל וזמרה עוז וממשלה נכח גדולה ונבורה
 תהלה ותפארת קדושה ומלכות וכל המפסיק ומדבר ביניהם
 מתחת כנפי הכרובים יוצא שלהבת אחד וקורא בחיל ואומר
 פלוני שהפסיק בגאולתי יתבדק יכרת ויפסק ובל יראה גאות
 ה' בתב כס' במדבר דף ק"ט בענין ק"ס שכל המיוחד שם
 שמים בכונה שמחה מוכנת לו מלמעלה וראה מק"ס עצמה
 שמע אחד ע"ן ודלית גדולה רמז ע"ד נשארן אותיות ש"מ א"ת
 רמז אשמח בה' בתב כס' ויקרא דף ל"ט ע"א מצינו
 שבעשרת הדברות כתוב בלשון יחיד ה' אלקיך ובשאר התורה
 כתובה לשון רבים הטעם הוא שלא כמזא לעולם בישראל שיהיו
 בלב אחד כמו אותן היום שעמדו בסוכי בתב כס'
 בראשית דף ק"ב ע"ב כל המצו' הם נעשות מלבוש אחד יש מצות
 שעושות לבוש יקר עליון ויש מצות שעושות לבוש יקר לעה"ז
 וכולם הם צריכות לאד' ואין מי שידע הסוד ומעשה בר' יהודה
 הבא שהראו לו בחלום אור גדול וש"מ זה ואמרו לו מלבוש
 שלך מהמנות לזה העולם העליון מן היום ההוא והלאה היה

מצרים
 שהלכו
 וכלל
 אולם
 שהיה
 האומר
 יק לפי
 מה ע"ה
 מה
 עיניו
 עמוד
 על גבי
 ד היה
 שם מול
 ח בהם
 ל נופל
 כסאו
 הנשר
 ה היה
 עובר
 שם הוא
 ה יודע
 הכשר
 ל שבת
 ותו

מעלת התורה יום ג

שמח כתב בס' שמות דף כ"ז ע"ב וע"ג כי מעלת המצוה
למשתדל בה שלא ישתדל בחנם רק צריך האדם להשתדל ליקח
המצוה בדמים איש כמתנת ידו ואת שהרי כתוב וכלא מחיר
וין וחלב זהו בלימוד התורה שכל מי שירצה יזכה בה בחנם
אמנם השתדלות שהוא תלוי במעש' אסור לו לאדם ליקח אותה
בחנם אלא בכס' מלא לפי שאינו זוכה באותו מעשה להמשיך
עליו רוח קדושה לא בשכר שלם כמנא כתוב בספר שלימד
אשמדאי לשלמה ע"ה וז"ל כל מי שרוצה להשתדל להעביר ממנו
רוח הטומאה ולכפותו צריך שאותו מעשה אשר יעשה יקנהו
בכסף מלא בכל מה שישאלו ממנו בין רב בין מעט לפי שרוח
הטומאה הוא חונם ומפתה את בני האדם שישרו עליו בחנם
אמנם רוח קדוש' אינו כן לא צריך השתדלו' כמרץ ובכסף מלא
לביולה כתב בס' בראשית דף ט"ז ע"ד וז"ל בספר חנוך
כתב ועוף יעופף זה אליהו שטס בד' טיסות
להמנא בכרית מילה ונריך להכין לו כסא ולהזכיר בפס' זה
כסא ליהו ואם לאו איכ"ב א שם עוד כתב בזה בדף כ"ג
ע"ב כפרוע פרעות רמז שביטלו ישראל את הפריעה עד שבאה
דבורה ותיקנה להם הפריעה עוד כתב בדף מ"ח ע"א
בשם התוספתא כי האדם כשהוא מהול השכינה הולך לפניה
וזהו התהלך לפניו והיה תמים לא כתוב היה תמים והתהלך
לפניו לא עכשו שאינך מהול התהלך לפניו אבל אח"כ כשתהיה
מהול אני אלק לפניך לפי כי כשהאדם הוא כימול הוא מזדון
בשכינה ומכאן שאין האיש יכול להלך אחר האשה ובכח כתיב
את האלדים לפי שלא היה לו פריעה לפיכך לפני האל לא היו

הולך

הולך שה
לא היה
צדיקים
עמוד ג'
בשרך ש
באותו
דומה וכ
וכל מי
באותה
ואמר ה'
שנכרח
אם לפ
עשה ה
א"כ היו
אלא מ
בה און
וכתיב
למה ל
זוה לו
אמר ל
ד' חד
ישראל
עמוק
וביום

מעלת התורה יום ג' ח

הולך שהיה מהול והאל לא היה הולך לפניו שלא היה פרוש
לא היה לו כח אלא את האלהים וכן ישראל כשהיו
נדיקים זה הולך לפניהם עוד כתב בדף ח'
עמוד ג' רב הממונה כבא אמר אל תתן את פיך לחטוא את
בשרך שלא יטח אדם פיו לדבר נבלות ויהא גורם לחטוא
באותו בשר קדם שיהו מושכים אותו לגיהנם הממונה הנקרא
דומה וכמה רבבות של מלאכי חבלה עמו ועומד בפתח גיהנם
וכל מי שסמר ברית קדש בעה"ז אין להם דמות ליקרב אלם
באותה שעה שאירע לדעה מעשה בת שבע עלה דומה לרקיע
ואמר רבשע דוד קלקל בערוה אמר לו הבה גלוי לפני מיום
שנכרא העולם שראויה בת שבע לדוד אמר לפניו דומה רבשע
אם לפניך גלוי לפניו מי גלוי ועוד אמר לו הבה כי בהתר
עשה הדבר כי היוז' למלחמה בטכריתות היה כותב אל דומה
א"כ היה לו לדוד להמתין ג' חדשים אמר הבה וכי אין הטעם
אלא משום שמה מעוברת מאוריה גלוי וידוע לפני שלא שימש
בה אוריה מעולם שהרי שמי חתום עליו לעדות כתיב אוריה
וכתיב אוריהו אמר לפניו רבשע אם לפניך גלוי לפניו מי גלוי
למה לא המתין לו ג' חדשים ועוד אם ידע שלא שמש בה למה
צוה לו רד לביתך ורחוץ רגליך דהיינו שאמר לו שימש מטתי
אמר לו הבה ודאי לא ידע ויותר משלשה חדשים המתין דהא
ד' חדשים הוה דהא בכ"ה בניסן העביר הכרוז דוד על כל
ישראל והיה עם יואב ב"ז יומי דסיון והלכו והשחיתו ארץ בני
עמון סיון ותמוז ואב ואלול ובכ"ד באלול היה ענין בת שבע
וביום כפור מחל לו הבה הענין ויש אומרים כ"ז באדר העביר
הכרוז

המצוה
ליקח
א מחיר
ה בחנם
ח אותו
להמשיך
שלימד
ר ממנו
ה יקנהו
פי שרוח
יו בחנם
ק מלא
ג' חנוך
טיקות
כפה זה
בדף כ"ג
נד שבא
מ"ח ע"ה
לך לפני
והתהלך
כשתהיה
וא מזדון
כח כתיב
ל לא הו
הולך

מעלת התורה יום ג

הכרוז ונאספו כטו באייר וכטו באלול היה ענין כת שכתב
אמר דומה לשבע דבר אחר יש לי על רוד שאמר בפיו חיה
כי בן מות העושה זאת והוא פתח פיו ודן לעצמו משפט
אמר לו הכ"ה אין לך רשות שכבר הודה בפיו ואמר חטאתי
עוד כתב בזה בס' ויקרא דף י"ט ע"ב הקשה
במאמר אשה מזרעת תחלה יולדת וזכר אמר רבי אחא וזהו
שנינו שהבה גוזר על אותה טפה אם זכר אם נקבה ואתה
אומר אשה מזרעת תחלה יולדת וזכר והשיב ר' יוסי ודאי שהבה
מבחיך בין טפת זכר לטפת נקבה וכשכיל שהבחיך עליה גזר
אם יהיה זכר או נקבה עוד כתב בזה בס' בראשית דף
קכ"ח ע"א בפסוק חגור חרכך על ירך גבור רמו למילה שנתן
הב"ה באדם כדי שישמרו אותה בטהרה ומי שפוגם אותה הרי
כנגדו חרב נוקמת נקם ברית זהו ענת דעה שישים הצדיק
נגד עיניו זאת החרב בשעה שהינר מקטרנו וכזה הוהך והדרך
שתקרא גבור איהו גבור הכובש וכו' עוד כתב בזה
בס' ויקרא דף נ' ע"ב אמר רבי שמעון דם היוצאה מהמולה
הבה שומרה וכשעה שיש רינים בעולם הבה משגיח בדם
ההוא ומגין : עד כאן יום שלישי

יום רביעי

למצות קרבן פסח כתב בס' בראשית דף י"א כי מה שכתו' ל'
תאכלנו ממנו גא הוא לפי שלא יאמרו כל כך
אוכלי אותו לתאבון שהוא ע"ז שאוכלי אותו נא גם לא תאכלנו
מבושל שאם כן אין ריחו כודף ולא יראוהו המנריום לכן היה
צלי אש גם ראשו על כרעיו שלא יאמרו בשר חיה או דבר
אחר

אחר הוא ועוד עצם לא ישברו בו כדו שיראו אלהים כבזוי
 העצמות באשפה ואין מניל : למצות . כסוד המים שם
 דף יח שהלל הזקן כשהיה שמח שמחת בית השואב' היה אומר
 אם אני כאן שהיא השכינה שנקראת אני הכל כאן וכולי :
 למצות מים אחרונים כתבם שמות דף ס"ט ע"ג כי מה
 שאמרו מים אחרוני' חובה ר"ל כי אחר שאוכל האדם ומתענג
 בריק ליתן חלק תמנית לחיבזוני' ומה הוא החלק מים אחרונים
 מאותה זוהמה היוצאה מהירי' הוא נהנה ולזה הוא חובה רמז
 שבמקום חובה הם שורים שהם נד הטומאה ולא במקו' זכות'
 למצות נטילת ידים בקומו בבקר כתבם בראשית דף
 ק"ד ע"א שאין לך אדם בעול שלא יטעם טעם מיתה בכל לילה
 וזה כי כשהאדם ישן תכף הנשמה יוצאה ושורה על הגוף רוח
 הטומאה וכשהאדם חוזר ונעור יוצא מגופו רוח הטומאה
 ונשאר בירי' וכשהאד' נוטל ידיו יוצא גם מהם ואסו' להעבירם
 על עיניו קודם שיטול ונריך שני כלים א' למעלה וא' למטה על
 שם והזה הטהור על הטמא : למצות ציזית כתבם
 במדב' דף פ"ג ע"ד בשם רבי נהוראי סוד גדול אמר כי בניית
 כתוב לדורותם ובשבת כתוב לדורותם חסר ז"ו לדרתם לשון
 דירה רמז כי ברירת האדם יש פרשת ק"ט במוזה אכל פרשת
 ציזית לא יש במה נשלים על ידי שיצא האדם מעוטף בניזית
 ואז המלאך המות זו ממנו שנא' מוזזות כוטריוקון זו מות אמר
 ר' נהוראי מעיד אני עלי שמים וארץ כי מי שיוצא מפתח ביתו
 מתעטף בניזית ותפלין הכ"ה מלוח אותה ושני מלאכים המלוין
 לאדם מכרכין אותו ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו :

עוד שם בענין הניצוץ כמה מלכוש' מתוקני' לאדם בעה
 וכל מי שלא זכה בעה' בניצוץ מצוה מסורים ממנו שם אותה
 המלכוש' ומלכוש' אותו במלכוש' אחר שמכור בו דומה
 ותפסו לגיהנם . וזה כתב שרמז ישעיה ע"ה בוגדים בגד
 זכר בוגד בוגדום בגדו אמר כי כל האומ' ק"ש בלא טלית ותפלו
 הוא בוגד שמעוד עדות שקר וגורם רעה לעמו שילכישוה
 בעול' ההו' מלכוש' של בוגדים וזהו וכבד בוגדיו וכזה יכירות
 המקטרגים : למצות ק"ש כתב בס' דברים דף קכ"ב ע"א
 כך למדנו כל מי שאינו קורא ק"ש בעונתה יהא בכדוי :
 למצות חופה כתב בס' בראשית דף ל"ה ע"ב בפסו' ויביאה
 א האדם רמז לזוג שנריכו' אבי הכלה ואמה להכניסה לרשות
 הבע' כ"ד א את בתי נתתי וזהו רמז וילן שם ויפגע במקו' מכאן
 למדנו שיפיע קודם שיבעול וזהו ויפגע קודם ויהרר וילן שם .
 עוד כתב רמז אחר וילן שם כי בא השמש שאסור לשמש
 ביום : בתב . בס' שמות דף ט"ו ע"א כמה שאמרו קשה
 לזוגם בקריעתים סוף שהכונה לאמר מה קריעתים סוף לא
 היה לא שמתו המנריוס בים ונכולו ישראל והיה קשה זה לפני
 ה' יתברך שהיו שרו של מנריוס היום מקטרג הללו עש"ו וכו'
 ואלא זכות אברה' לא נכולו כתיב הכא לפנות בקר לאיתנו
 זכתיב התם משכיל לאיתן כך הזווגים והרי בזווג שני כתיב
 בכוננות בכי וסירות מת אדם אחד וכתנה לאר' א"ז . בתב
 כס ויקרא מי שרונה לקדש עצמו בתשמיש לא ישמש לא מחני
 הלילה או בחנות הלילה לפי שבאותה שעה הבה כמחא בבע'
 ומתעורר הקדושה העליונה זהו בכל אדם אכל בתח' מחנות
 לילה

לילה ואילך הוא עת לעסוק בתורה ובעמוד ג' כתב
 רמז כי אין השכינה שורה במי שאינו נשוי וזהו והוא באחד לא
 כתב והוא אחד לא באחד לומר כי הוא יתבר' כמנא במי שהוא
 אחד שהוא נשוי כי זכר ונקבה ברא' ויקרא שם אדם אבל מי
 שאינו נשוי הוא חצי גוף : וכתב בס' שמות דף מ"ה ע"ב
 כל הנשמות יוצאות מאילן אחד גדול שיש בג' למעלה זכר
 הרוחות יוצאות מאילן אחד קטן שיש למטה ובחבור' נקרא כר
 ה' מהו כ" נוסטריקון כשמה רוח והם כמו זכר ונקבה וזה בלא
 זה אין להם אורה ושם מבוא' מא"ל שם יקדמנו אחר ברחמי'
 וכתב בדף מ"ו ע"ג מי שנושא אלמנה אנו קורים עליו
 ולא ידע כי כנפשו הוא כי חנם מזורה הרשת לפי שאינו יודע
 אם הוא בת זוגיה וכדחה האיש הראשון מפניו אם לאו לפי
 שנשמת האדם כל י"ב חדש הוא פוקד את רוחו באשתו ובכל
 לילה יוצא ופוקד לנשמתו וחוזר ואם האשה שמת בעלה איכה
 נוסת לאחר כשנפש האשה הזאת יוצאה מן העה"ז רוח האיש
 מתלבש יחד ברוח אשתו ומאירים יחד : וכתב שם בדף
 מ"ח ע"א כי כל מי שלא השתדל בעה"ז לישא אשה כדי שיהיו לו
 בנים זה האיש נפשו מתבלבל בתוך כף הקלע וזהו רמז אם
 בנפו יבא בנפו יצא אמנם אם בעל אשה הוא שכב טרח לקים
 ולא יכול אין הב"ה מקפח שכרו אלא יוצאה אשתו עמו באיש
 שניהם בגלגול פעם אחרת ואז זוכים לבעים ומה : וכתב
 עוד בדף מ"ט ע"א רמז אם בנפו יבא כי מי שסירס עצמו בעה"ז
 ולא קיים פריה ורביה וזהו בנפו שכל העול אינו עומד לא על
 בכף א' של לויתן וסוד זה בשעה שעומדים זכר ונקבה אלא

ששירם 2 2 3 3

דם בעה
 שם אות
 בו דומ
 ים בגד
 ת ותפל
 לכישה
 יכירות
 קכב ע"א
 דוי
 ויביאה
 ה לרשות
 קו' מבא
 ילן שם
 ור לשמש
 רן קשה
 סוף לא
 זה לפני
 גע' וכו'
 לאיתנו
 י כתיב
 כתב
 א מחני
 א בג'ע
 מחנות
 ילה

מעלת המצות יום ד

שסירס הכה הזכר וזיכין הנקבה ואינם עושים תולדות וגם
האיש הזה כבפני יבא ככנס תחת אותו ככף שאינו עושה
תולדות הואיל וכך הוא כבפני יבא שם רוחים אותו ואינו ככנס
לשגבוד : ובס' בראשית כרף ס"ב ע"ד כתב במאמר
שמה יקדמו אחר ברחמי הקשה ר' אלעזר וכי אותו אחר אין
לו בת זוג ותירץ דמשכחת לה כגון ראובן שמת בלא בנים
והניח אשה ובא שמעון אחיו ויבמה ונולד לו בן שאותו בן הוא
כפס המת שחזרה כשמתו כמנא שזהו אחי שאין לו בת זוג לא
אמו היתה בת זוגו ואם כן זה הבן הנולד הוא חסר וצריך
לאשה וזהו שמה יקדמו אחר ואעפ"י שאזרתי שיכול לקדם
בתפלה ולקחת בת זוג אדם אחר היונו כשאותו האדם זכאי
והאחר חייב אבל כחנם אינו יכול אף בתפלה . וכתב
עוד שם דף ל"ה ע"ב כי כל אדם צריך להמנא זכר ונקבה וכזה
לא תצטרך ממנו השכיב' ואת מי שיונא לדרך שאין אשתו עמו
השכיב' ח'ו ברלה הימנו . ול כי מי שיונא לדרך עד שלא יבא
בזמן שהוא בעור זכר ונקבה יסדר תפלתו לפני ה' וכזה ה'
מזדווג עמו . וכתב עוד בס' במדבר דף ס"ח ע"א סוד
החבור כליל שבת לפי שבע"ה היה בורא רוחות ושרים קודם
שיבמור יבירתם עד שבאת חוה לפני אדם מקושטת ככלה
ושמש עמה והניח שאר בריות . וכתב עוד בס' ויקרא
דף ק' עמוד ב' שנמנא כקוב בס' שע"ה כי בעת חבורה אדם עם
אשתו שולח ה' צורה אחת בצורת האדם רשומה חקוקה בכלם
ואם נתנה רשות לעין לראות הנה רואה האדם על ראש מטתו
כלם א' בצורת אדם ועד שעומד אותו הכל' ששולח הש' יתברך

על

על ראשו אינו ככרא האדם וזהו ויברא אלהים את האדם
 בצלמו וכסיוצא לחיור העולם הוא הולך וגדל בזה הצלם זכין
 ישראל בין האומות יש להם כלם אלא כי ישראל הצלם שלהם
 הוא מנר הקדושה והאומות כלם מנר הטומאה ולכך ישראל
 בחייהם אינם מטמאי לפי שכלם קדושה עליהם אבל במיתתם
 שהולך הצלם מעליהם כשאר הגוף רק בלי נשמה ושורה עליו
 רוח טומאה ומטמא אבל האומות יש בגופם בחייהם רוח
 הטומאה כיון שמתו אעפ" שהם טמאים מ"מ כיון שיצא מהם
 עיקר רוח הטומאה אין להם כח לטמא אחרים • כה"ב כס'
 כמדבר דף ס' ע"ג אזהרה לאדם שלא יניח לאשתו שתגלה
 שערותיה וז"ל אמר ר' חזקיה תונבא יבא ובהלה על מו שמכוח
 לאשתו שתראה משערות ראשה החונה והאשה העושה כן גורמת
 רעות הרבה גור' עניות לביתה וגורמ' לבניה שלא יהיו חשובים
 בדור וגורמ' לבעלה שיהא מקולל ולכן נריכה האשה שאפילו
 קורות ביתה לא יראו שערותיה ואם עושה כך מהכתוב בנך
 כשתילי זתים מה זית בין בקיץ בין בחורף אינה נובלת עליות
 והוא חשוב על שאר אילנו כך בניה יהיו חשובים ובעל מתבקך
 למעלה ומטה ורואה בני בני • כה"ב כס' שמות דף ס'
 ע"ג המשמ' מטתו בלילי שבת יוצאי מהם בניס צדיקי הנקראים
 בניס לה ועליהם נאמר לכריטיים אשר ישמרו את שבתותי אלז
 הם ת"ח שמסרסים עצמם כל ימות השבוע מלהוליד זהם
 ממתיו יום השבת וזהו ישמרו לשון המתנה כמו ואביו שמר'
 כתב כס' ויקרא דף ח' ע"ג תקין להנצל מלילות יכוין לבו
 בעת החבור לשט' ויאמר זה הלשון עטיפא בקטפא אזרמנת
 שארי

ג ב 2 3

ות ונס
 עושה
 ככנס
 במזמר
 חר אין
 בניס
 כן הוא
 זוג לא
 ונריך
 לקדם
 זכאי
 כתב
 וכוה
 עמו
 א יבא
 זזה ה'
 א סוד
 קודם
 ככלה
 יקרא
 ש עס
 בצלם
 מטתו
 תבדק
 3

מעלת המצות יום ד

שארי שארי לא תיעול ולא תנפוק לא דידך ולא בעדכך תונ
תוב ימא ארנישת גלגלוי לך קראן בחולקא קדושא אחידכא
בקדושא דמלכא אתעטפכא ואחר שיאמר זה יבכה ראשו
וראש אשתו שעה א' זכך בכל עת החבור עד ג' ימים לקליטה
לי מי שאינה קולטת לג' ימים טוב אינה קולטת בהוב
בס' שמות דף א' עמוד ג' ד' שלשה הם שדומים השכינ' מהארץ
ובני אדם צועקים ואינם נענים מי ששוכב עם נדה לפי שאין
טומאה בעולם כשוכב עם נדה ולא עוד אלא שגורם חלאים
רעים עליו ועל זרעו שיוליד מאותה טפה שהרי כל טומאת
הנדה קופצת על השוכב עמה השכי מי ששוכב עם הגוויה
זבעל בת אל ככר ועל זה נאמר לא יהיה לך אלהים אחרים וגו'
לא תשתחוה הג' מי שהורג את בניו אותו האים שאשתו
מעוברת וגורם להרוג העובר שבמעיה זה עון גדול יש הורג
כפשות וזה הורג בניו אוי לאותו האים טוב לו שלא יברא ועל
זה היצול מתמוגב מעט מעט ואינו נודע וה"ב מהסתלק ודבר
זרוב ורעב באים לעולם שזה האים ההורג את בניו זו היא
בשמה שהולכ' ושוטט' בעול' ואין לה נחת רוח: עד כאן יום רביעי
יום רביעי

טעם לבעור חמץ בתב' בס' ויקרא דף פ' ע"א כל האוכל
חמץ בפסח כאלו עע"א אמר כי הוצר הרע נקרא
שאור שבעסה נכנס לתוך גופו של אדם מעט מעט ואחר כך
הולך וגדל ומי שהול' אחר ענת היוצא' הוא עובר עבוד' שהיא
זרה לאדם שהרי כתוב לא יהיה בך אל זר וא"ל איזהו אל זר
שהוא בגוף האדם זה יצאה' וככ' בס' שמות דף י"ח חמץ רמז
ליצאה'

לזכור מצה ליהנות : טעם שנושעירי יום כפור פתגם
 דף פ"א הקסה דכשלמ' שעיר אחד לעזאז' כוחא כרו שיהא טרוח
 בנולא וקטרב על דרך מה שמשליכין חתיכה לכלב שלא ישך
 אכל שעיר לה' למה - ותירץ עם מה שהביא משל כאה ממלך
 שכעס על בנו ושלח להביא קוסטינר להרוג את בנו כיון שבא
 הקוסטינר בית המלך נתפיים עם בנו מיד צוה המלך לעשות
 סעודה לאכול עם בנו אמר המלך אם זה הקוסטינר ידע
 מסעודתי עם בני יערבב אותה קרא לממונה על ביתו ואמר
 לו שים לחם לפני ולפני הקוסטינר כדי שיאכל עמי ויחשוב
 שמסעודתי אוכל ולא יקטרב : וכתב בם' ויקרא דף מ"ט
 ע"ב טעם לשעי' עזאזל ביו' כפס' הוא דוגמת מה שהשטן קטרב
 על ישראל בשעה שעברו בים אמר לו הבה השמת לבך על
 עבדי איוב כדי שיתעכב בו כך נוחנים לו השעיר ביו' זה כדי
 שלא יקטרב על ישראל ואז כשנכתבו לו השעיר נעש' סניגורין של
 ישר' הממל' אומר השוטה שיושב לפני המלך תן לו יין וישבחק :
וכתב עוד שם בדף מ"א ענין יום הדיון לה' זימי תשובה
 ויוהך שיעקב אלו ישראל כותן לעשו שהוא השטן דורון שלא
 יקטרב שהוא השעיר וזהו רמז והנה עשו בא וגו' עד וישב עשו
 ביום ההוא לדרכו שעירה בשעת הנעיל' שכבר סמ' לקח אותו
 השעיר לחלקו מה כתיב בתריה ויעקב נסע סכותה שהולכים
 ישראל לעשות מצות סוכה : למצות סוכה כתב שם
 בדף ז' ע"ב כתו' בסכות תסבו וכתוב ישבו בסכו רמז כי ביום
 הסכות באים אורחים לתוך הסוכה אברהם יצחק ויעקב וכל
 הנדיקים רב המנונא סבא היה שמח ועומד על פתח הסוכה

מבפנים

4 2 7

דרך תו
 אחידה
 הרהר
 לקלוטה
 בהוב
 מהארץ
 שי שאין
 חללים
 טוונאת
 הגויה
 ים וגו'
 זאשתו
 הורה
 א ועל
 ודבר
 הוא
 רביעי
 אוכל
 קרא
 כך
 היא
 זר
 רמז

מעלת המצות יום הה

מבטנים ואומר אוטפיוזים עליונים שכו וצריך האדם לזמ
העניים בסוכה ולא הטריח עליו התורה יותר מדאי אלא אי
במתג' ידו לפי שמה שאוכלי העניים הוא חלק מאות' אוטפיוזים
עליונים ואם אינו משמח העניים עליו הכתו' אומר וזרתי פרט
יונים ואותם אוטפיוזים עליונו' כלם עומדים והולכי' מסוכת
זה האדם אברהם אבינו ע"ה עומד בראשונה ואומר סורו נא
מעל אהלי וגו' וכלם יוצאים אחריו יצחק אומר ובטן רשעים
תחסר יעקב אומ' פתך אכלת תקיחנה ושאר הצדיקים אומרים
כי כל שלחנות וגו' דוד המלך אומר ויבוקף ה' את ככל וגו' ה'
יצילנו אמן: למצות המזוזה כתוב בס' דברים דף קכ"ו
שנמצא כתוב בס' שה"ע כי סמוך לפתח הבית מצד שמאל יש
שד אחד ויש לו רשות לחבל האדם כיון שרואה האדם שם הש
יתברך ומזכירו אינו יכול השד עמו ואת' אם כן כשיזכ' האדם
מפתח ביתו השד עומד לצד ימין והמזוזה לצד שמאל ולכ"ו כל
דבר הולך אחר מינו באדם יש שני מלאכים אחד מימין והוא
י"נהט ואחד משמש והוא רע כשהאדם הולך ויוצא מביתו וזקף
עיניו השד ורואה לינהט שהוא מימינו והוא לצד שמאל הוא
גם כן הולך וכדבק עמו ובאותו הנד הוא המזוזה לכך אינו
יכול עמו לכך אזהרה לאדם שלא יטבף בשער ביתו ולא יטיל
מים עכורים לפי שלא יזלזל בכבוד שמים שהוא על הפתח
ועוד שאז יש רשות לאותו השד לחבל: וכתב עוד שם
בזה דף קכ"ו ע"ב וע"ג כי בשעה שמלאכי חבלה קרבים לפתח
האדם זוקפים עיניהם ורואים שם שדי בפתח ובורחים ואת'
אם כן יכתוב בפתח שם שדי בלבד למה כל פרשת שמע אל

שצריך

לכ
ככל חילו
ממור מב
הרנח הש
נכל א' מש
אותו ובל
ידיהם ע
אדם צרי
צאתך ונ
דף קכ"ו
אוכל ע
ובשעת
ככפת
שסוכת
כן יצא
הוא הז
רונה ל
בראש
כוס ב
בימינו
דף קל
שכחיו
הוא
מצד

אדם צריך לכתוב שם שריו והפרשה שאז מתעטר המלך ויוצא
 בכל חילו ולכן כותבי שם שריו כנגד והיה שנפנים כדו שיהא
 שמור מבית ומחוץ. וכתב עוד ברך קכ"ח ע"א כי זה
 הדוח השורה בפתח יש לו שם שמשים כמנין ימות החמה
 וכל א' משמש יומו ומקטרגי בו לילה ויומם ביום הם מקטרגים
 אותו ובליל מצערי אותו בחלו וכשיוצא ונכנס בפת' ביתו שמי'
 על ראשו ואומרים לו אוי לפלוני שיצא מרשות רבו לכן
 הרבה לזהך במנות המזוזה ודוד מפרשה ה' ישמור
 צאתך ובואך. למצות ברכת המזון כתב בס' דברים
 ענין הזמנה לברך המזון הטעם כי בשעה שאדם
 שלחנו השכינה נמצאת שם וסטרא אחרא גם כן
 האדם לחברו ואומר הבן ונברך עד הטומאה
 משם אבל אם אינו מזמין עד הטומאה שמחה
 לה חלק באותה ברכה ואת' כשאר ברכות גם
 האדם מטעם זה"ל כי מה שהוא מברך על אותו פרי
 המזון אמנם בברכת המזון שקודם כרך בפה ועכשו
 על מזונו הוא דבר אחר וצריך זמון. וכתב בס'
 קל"ב ע"ג רב המוכנא סבא היה נוהג שלא לתת
 לשום ברכה לשום אדם שא הוא בעצמו היה נוטלו בשתי ידיו
 כשמינו ושאלו דכתיב כוס ישועות אשא. וכתב בס' דברים
 דף קל"א ע"ב בשבח המאריך על שולחנו מארוכין לו ימיו בשביל
 שבאים עניים שהם חשובים כמתים והוא מחיה אותם וכשם
 שהוא מחיה אותם כך הבה מאריך ימיו. ועוד כי העניים
 מצד אות דלית וצריך לכבד זאת האות בסוד כל המאריך
 בדלות

מעלת המצות יום ה

בדלית של אחרי מצות ד' נזמות כתב בס' בראשית דף צ
רמו בתורה לד' נזמות על כן לא יאכלו בני ישראל את בשר
הנשה כל האוכל בט' באב כאלו אוכל גיד הנשה ויש רמז ג'
שלשה בתשרי יוד עשרה בטבת דלית נזם הרביעי א"ת בהפק
לוטריקון תשעה א"ת הנשה למה נקרא כך כלומר גיד שהולך
מנשה ומטכח את האדם מידיו יר את שמים ששם יצה"ל רבון
מצות בשר בחלב ודברים טמאים כתב בס' שמות דף כו'
כל האוכל גדי בחלב אמו הוא גורם להביא דינו רעים בעולם
ואם מוליד בן באותם הימים נותנין לו נשמה מנר הטומאה
והאיש הזה מתירא מחיות רעות לפי שבעיניהם נראה האיש
הזה כגדי שאין כלם אדם בפניו ולזה נבוכדנצר שכל מאכלו
היה בשר בחלב הוסר כלם לקים מפניו וכל החיות היו שולטות
בו וח"ו שנגזלו מכבשן האש על שלא אכלו מפתבג המלך
וזהו שכתוב נראה מראיהם טוב שלא נשתנה מהם הכלם לקים
כמו השאר: עד כאן יום שמיני

יום ששי

מצות לא תלין נבלתו כתב בס' בראשית דף צ"ה הטעם
כי כל מי שהולך יחיד ובעתים ירועות במקומות
ירועים אפי' בעיר שורה עליו רוח הטומאה לפיכך בכל זמן
לא ילך האדם יחידו בעיר אלא במקום שבני אדם מצויים ולכן
גם כן לא ילך האדם יחידו בלילה כיון שאין בני אדם מצויים
וזה ע"מ טעם לא תלין נבלתו שלא יהא הגוף מתבלא רוח
על הארץ בלילה:

מכות

מעלת המצות יום ו יד

כלאים כתב בס' שמות דף ז' ע"א רבי אבא כשהיה
 רואה האילן שפירותיו הם עופות היה בוכה ואומר
 אלו יהו יודעים בני אדם אילן זה מה חכמה רומז היו מקרעין
 לבושיהם עד טבוריהם בשביל שנשכחה החכמה מהם אין לה
 כל דבר שכרא הבה בעולמו שלא בראו להראות דבר חכמה
 לבני אדם כמו שאמר רבי יוסי יש אלנות שנראה בהם חכמה
 אלהית כגון חרוב ודקל ופסתק וכל כיוצא בהם כל האלנות
 שבושים פירות סוד אחד מהם חוץ מן התפוחים וכל אותם
 שאינם עושים פירות סוד אחד הם וכלם ממקום אחד יונקים
 חוץ מערבי נחל וכל העשבים שהם קטנים הם כוד אחד חוץ
 מן האזוב מאם אחת נולדו כל עשבי הארץ שנתמנה עליהם
 שרים בשמים כל אחד ואחד סוד בפני עצמו ואין האדם יודע
 ולכך כתוב שדך לא תזרע כלאים שכל אחד ואחד נכנס בפני
 עצמו ויוצא בפני עצמו ז"ש איוב הידעת חקות שמים וכתוב
 לכלם בשם יקרא שאין הבה רוצה לערבבם וקורא לכל שר
 בפני עצמו וקרוב לזה כתוב בס' דברים דף קל"ג ע"ג בפ' לא
 תזרע כרמך כלאים כי כשכרא הבה עולמו התקין כל דבר
 ודבר ומנה עליהם שרים עליונים וכל דבר ודבר יונק מאותו
 שר הממונה עליו וזהו וחק לנערותיה כיון שלקח אותו חק
 כקראים חקתי ואלו הן הידעת חקות שמים כל מי שמערב
 וזרע מין אחד באחר גורם לעקור השרי' משולטנותם ומכחיש
 פלאי' של מעלה וזהו רמז את חקתי תשמרו שדך לא תזרע
 כלאים מעלות כל המצות כתוב בס' שמות דף ע"ד
 ע"א מי שמתדל בעה"ז בעשית המצות מכל מצוה ומצוה
 נעשית

וית דף
 את ג
 רמז
 ת בהס
 יד שהו
 רבון
 ת דף
 בעולם
 הטומאה
 ה האיש
 מאכלו
 שולטות
 המלך
 שקיט
 ס מייט
 הטעם
 קומות
 כל זמן
 ולכן
 זכויות
 א רות
 ת

בעלת המצות יום ר

בעשית לו כר אחר להדליק בה לעהב וכל מי שמתדל בתורה
זוכה לעשות אור כדי להדליק את הכר וזהו כי כר מצוה ותורה
אור ולכן כריך האד' להשתדל בלימוד התורה ובמעשה המצוה
שכריך כר ואור כי האור אינו מושל בלא פה והכר אינו מועיל
בלא אור וכתב בס' ויקרא דף ל"ח ע"ג מי שעושה מצוה אחת
אותה מצוה עולה למרום ועומדת לפני האל יתברך ואומרת
ל"בשע אני מאיש פ' שעשאני והכ"ה מאותו היום והלאה שם
לאותה מצוה שתהיה פקידה להטיב לאיש ההוא שעשאה
והעבירה בהפקד ואם חוזר בתשובה הבה מעבירה ממנו ועליו
כתיב גם ה' העביר חטאתך וכתב בס' ויקרא דף כ"ה כל
מי שעושה המצוות ושומרם כאלו עושה שם למעלה וזהו שא"ל
כאלו עשאוני וזהו סוד ויעם דוד שם שלפי ששמר המצוות זכה
לעשות שם ממשי וכתב בס' שמות דף ל"ח כי כל המצוות הם
תלויות בגופו יתברך יש בראש ויש בעין ויש באזן וכיוצא בהם
ואין שום מצוה חוץ ממנו ולכן מי שפושע במצוות התורה
פושע בו יתברך ולזה כתוב האנשים הפושעים בי ממש וה"ה
עצמו מגלה עונם במקום שחטאו בו וזהו ובלו שמים עונו זה
ה"ה וא"כ וארץ מתקוממה לו : מצות עגלה ערופה
כתב בס' בראשית דף ק"טו שהטעם לפי שכל בני אדם המתים
הם עוברים על ידי מלאך המות זולתי הנהרג שהקדימו בני אדם
להמיתו קודם זמנו וכשיודעים ההורג ונעשה בו דין אין דין
למעלה אבל כאן שלא גודע מי הכהו יש כח למקטרגים לשלול
באותו מקום ולקטרג ולכן להעביר הדין מאותו מקום ולתקנו
אביאים עגלה : מצות ספירת העומר כתב בס' ויקרא

לכתור דף מו' ע"ב וכן בדף פ"א ע"ב שנו בתוספתא כי ישראל אע"פ שיצאו
 משעבוד מצרי' עדין לא היו טהורים לבגמרי וזהו ספירת העומר
 כי כמו שהנדה סופרת ימי טומאה כך ישראל כשיצאו ממצרים
 ספרו חמשים יום ולכן הוא הטעם שאין הלל גמור בימי הפסח
 כמו בסוכות שעדין אין ישראל שלימים • **מצות הניץ**
 כתב בס' שמות דף כ"ח ע"ב כל אותם עזי פני' כשהיו מסתכלי'
 בניץ היה נשבר לבם לפי' שהניץ עומד על כס ומוי שהיה
 מסתכל בניץ מתוך הארת השמות הקדושים ואותיות הקדש
 שבו היה יוצא אור גדול ועל ידי זה אומה נופלת עליהם
 וחוזרים בתשובה • **מצות כופר** כתב בס' שמות דף פ"ב
 כך היה בתחלה היו מכניסי' כל השקלים וא"חכ מברכין לישראל
 ומוניס הכופר וחוזרים ומברכים נמצאו ישראל מבורכים
 ב' פעמים • **מצות נשיאות כפים** כתוב בס' במדבר דף ע'
 הקשה ר"י יצחק מה טעם אמרו אסור להסתכל בכהנים בשעה
 שהכהנים פורשים כפיהם כיון שהשכינה אינה נראית כשאדם
 חי כמו שכתוב כי לא יראני האדם וחי זה סיב רבי יוסי משום
 דשם הכ"ה רמוז באצבעות הידים ולכן לא יסתכל • עוד כתב
 כי בשעה שנושאים כפיהם היא שעת רצון ואין דין באותה
 שעה לכן יבקש רחמים מי שאלם ונפשו ענומה ואמר ר"כשע
 וכו' ויהפך לו הדין לרחמים • טעם שאנו קורים פ' אחרי
 מות ביוה"ק בס' ויקרא דף כו' ע"ב וז"ל מכאן למרנו כל מי
 שיסורים באים עליו הם כפרת עונותיו וכל מי שמצטער על
 יסוריו הצדיקי' מעבירין עונותיו מן העולם ולכן ביוה"ק קורים
 פ' אחרימות כדו שיסמעו העם וינטערו על מיתתן של צדיקים
 ויתכפר

לכתור
 ה ותור
 המצו
 כו מוע
 כוה אח
 ואומר
 בלחה
 ששע
 מכו ועל
 דף כ"ח
 זהו שא
 מצות זכ
 המנות
 זכא בה
 ת התור
 מש וה"ב
 ים עונו
 לה ערו
 דם המת
 מו בני
 ין אין
 גים לש
 קום ולת
 בס' ויק
 דף

מעלת המצות יום ר

ויתכפר להם וכל מי שמנטער על מיתת הנדויקים או מור
 דמענות ה"ב מכריו עליו וסר עונק ולא עוד אלא שלא ימו
 בכיו בימיו ועליו הכתוב אומר יראה זרע ואריך ימים . טע
 הריח במונאי שבת כתוב בס' ויקרא דף ס"ו שמנאו איש
 וב' ענפי הדם בידו וקרבו אנלו אמרו לו למה זה לך והש
 להריח בו כנגד הנשמה שהולכת בליל מ"ש אמרו לו ב' ענפי
 למה כנגד אברהם יצחק ויעקב אני קושרם יחד ומריח בהם
 שכתוב לריח שמניך טובים שכזה הריח מתקיים חולסת הכפ
 באמונה זאת . מצות חלופה כתב בס' במדבר דף פו
 ע"ב שהטעם שהוא במנעל על דרך שאמרו כל מה שלוקח המ
 בחלום מן הבית הוא טוב חוץ ממנעל והרמוז שמונע רגל
 מזה העולם אמנם בחיים הוא להפך כי הרונה לקיים כל דבר
 ושלף איש כעלו רמוז שיתקיי' בזה העולם עם קנינו ולכן האשה
 היא חולצת נעל אחי המת לרמוז כי זה האדם שלא בנה בית
 אחיו וזאת האשה שהיא עטרת בעלה נוטלת אותו הנעל לרמוז
 שהיא מקבלת אותו וכבר נחה רוח המת במקומו וזה הנעל
 הוא של המת שמקבלת אותו האשה והוא בהפך מכשהמת
 נוטל המנעל מן החי . טעם מצות לא תרנח לא תנאף לא
 תגנוב שכתוב בהם פסק וכלא תענה אין כתו' כתב בס' שמו
 דף מ"ב ע"ב וע"ב הטעם שאם כתב לא תרנח בלא פסק היה
 נראה שאסור להרוג אפ"ל את הרשע ואם כתב לא תנאף בלא
 פסק היה נראה אפילו עם אשתו ואם כתב לא תגנוב
 בלא פסק היה נראה שאסור התלמיד לגנוב דעת
 רבו בתורה או אסור לדוין לגנוב דעת הרמאי בעת

עמרו

עמרו לל
 אכל כל
 לא תחמ
 שכאן ע
 מדבר ה
 ע"ב כל
 מי שזוכ
 בן עש
 עוד בד
 ומעלה
 משמש
 לפניו
 שרמו
 שיעשו
 המלח
 לשקר
 פי ה
 התהו
 וכשה
 וחוזר
 אכל
 והמי
 לתהו
 הממ

עמדו למשפט לכך כתוב פסק לרמוז ים בדבר אסור ומותר
 אבל בלא תענה אין פסק שהוא אסור לגמרי ואת אס כן גבי
 לא תחמוד יאמר בפסק לפי שחמוד התורה הוא מותר ויל
 שסאן עשה פרט בית רעך אבל חמוד התורה מותר ואינ
 מדבר בזה לבעלת בר מצוה כתב בס' שמות דף מד
 עב כל מי שזוכה ל"ג שנה והלאה נקרא בן לכנסת ישראל וכל
 מי שזוכה מעשרים שנה ומעלה נקרא בן להב' שעה כשהיה
 בן עשרים שנה אמר ל' בן הייתי לאבי לאבי הודאי וכתב
 עוד בדף מח עב הב' הטיב עם בני הארס כשהם בני י"ג
 ומעלה מצוה עמהם ב' מלאכים השומרים אותו מימין וא'
 משמש כשהארס הולך בדרך טוב כלם שמחים עליו ומכריזים
 לפניו תנו כבוד לדיוקן המלך וכשהארס חייב עצבים בו וזהו
 שרמו הכתו אנל בעלי תשוב' דרכיו ראיתי וארפאהו שביעתי
 שיעשה תשובה וכזה כיון ששב ואשלם נחומים לו ולאכליו הם
 המלאכים השומרים אותו שהיו עצבים עליו: ענין הנשבע
 לשקר כתב בס' שמות דף מא' עב' כשהב' ברא העולם שם על
 פי התהום צרור אחר ושמו יתברך חקוק עליו והטביעו בתוך
 התהו' כדי שלא יצפנו המית את כל העולם ועוד היום הוא שם
 וכשהארס נשבע באמת אותו צרור עולה ומקבל אות השבועה
 וחוזר ומתקיים על התהום ואותה השבועה מקימת העולם
 אבל בשעה שנשבע לשקר אותו צרור עולה לקבל אותו שקר
 והמים הולכים ושטים ואותיות הצרור פורחות בתוך האותיות
 לתהומו ורזזים המי' לכסות העול' עד שרמוז הב' לממוכ' אחד
 הממוכ' על ע' מפתחו בסוד בס' המפור' הקדו' וחוזר והולך אנל

הצרור

ש או מור
 שלא ימו
 ט . טע
 או איש
 לך והש
 ג' עכפ
 מריח בה
 לשת הכפ
 בר דף כו
 וקח המ
 ונע רבל
 ס כל דב
 לכן האש
 בנה בית
 על לרמוז
 זה הנש
 מ כשהמ
 תנאף לא
 בס' שמות
 פסק הים
 נכאף בלא
 א תגהוב
 וב דעת
 נאי בעת
 עמרו

מעלת המצות יום ז

הצרור וחוקקו השם ככראשונה עונש מוציא מש
מה שלא שמע מרבו כתב בס' שמות דף ל"ט ע"ב כל מי שמוציא
מפיו בשם רבו מה שלא שמע ממנו הב' עתיד להפרע ממנו
בשעה שיוצא' כשמתו ורובה להכנס למקום' דוחים אותה כתיב
הכא לא תעשה לך פסל וכתוב התם פסול לך כלומר לא תעשה
לך פסל לא תעשה לך תורה אחרת שלא שמעת ולא קבלת
מרכך עונש מדבר לשון הרע כתוב בס' ויקרא דף כ"ו
ע"ב אמר ר' חייא כל המוציא לשון הרע נטמאו כל חבריו ורחוק
להסגר לפי שאותו הדבור עולה ומעורר עליהם רוח הטומא'
כא ליטמא מטמאין אותו מעלת מזכיר שם שמים
במעשיו כתוב שם דף כ"ב מי שבונה בנין נריך להזכיר שם
שמים עליו בתחלה ולומר אני בונה זה לעבודת השם ואם לאו
הרי צד הטומא' מוכן לשלוט עליו זהו הוי בונה ביתו בלא צדק
והוא הדין לכל דבר: עד כאן יום ששי

יום שביעי

כתב

בס' כראשית דף ח' פחד רבי שמעון ובכה אמר
ה' שמעתי שמעך יראתי זה העסוק אמרו חכקוק
בשעה שראה מיתתו על ידי אלישע ולמה נקרא חכקוק לפי
שכתוב למועד הזה כעת חיה את חובקתבן ונקרא חכקוק
על שם שני חכקין אחד של אמו ואחד של אלישע הנביא
דכתיב פיו על פיו עור שם כדף ט' ע"ב אמר רבי אלעזר
פעם אחת בא פלוסוף אחד והקסה אלי כתיב כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך וזה חו' גרעון אליו יתברך
דמשמע הא בכל חכמי ישראל יש והרי אתם מדיוקים כעין זה

הדיוק

סדיוק ואומרים ולא קס נביא בישראל כמשה בישראל לא קס
 אבל באה קס הכא נמי נימא הכי בכל חכמי הגוים מאין כמך
 אבל בחכמי ישראל יש אמרתי לו ודאי הוא כן מי מחיה מתים
 הב"ה באו אליהו ואלו שבע והחיו מתים מי מנהיב הטמא הב"ה
 בא יהושע ואמר לו דום ולא עוד אלא שנדיק מוטל ביראת
 חלקים מיד הלך אותו פילוסוף ונתגייר בכפר שחלים זהוה
 אדם גדול ונקר יוסי קטינאה . כתב בדף ח' עד שנדיק האדם
 להשמר מלפתוח פיו לשטן והוול תאמר לפני המלאך כי שגבה
 הוא . כתב בס' בראשית דף נ"ט הקשה וכי יונה היאך
 היה בורח מלפני ה' והשיב כי לפי שאין הנכבואה שורה אלא
 בארץ לכך היה בורח שלא יתגלה אליו . כתב בס'
 במדבר דף ע"ב טעם כה אמר ה' שרתוב בכל הנביאים
 ובמ"ע לא כתב והשיב כי שאר הנביאים שו או באספקלריא
 שאינה מאירה כתוב בהם כה אמר ה' כלומר כיונה בזה מה
 שאין כן במשה ע"ה . אמר הכותב ואין להקשות ממה
 שכתוב במ"ע כה אמר ה' כחנות וכו' שהרי אמרו בממרא
 שאמר כחנות ולא בכ"ת סבר שמא ישעו אנטגוני פרעה מזה
 הטעם עצמו אמר כה אמר ה' שעשה עצמו בפני אנטגוני
 פרעה כאלו לא ידע באספקלריא המאירה . וכתב בס'
 דברים דף קל"ח עד טעם למה כל הנביאים אמרו שיר כלשון
 זכר ומ"ע אמר שירה שהוא לשון נקבה והשיב כי אדרבה
 מ"ע עלה במדרגה והתחיל מלמטה למעל והם ירדו מלמעל'
 למטה . וכדף ק"ל כתב כי נכבואת הנה ישכיל עברו על מ"ע
 באמרה . כתב בס' ויקרא דף מ"ב כי נכבואי האומות

א ג 3 1 מנינו

וזוהא משה
 מי שמוני
 רע מתים
 ותה כתום
 לא תעשה
 לא קבלה
 לא דף כ'
 ריו וראו
 הטומא
 שם שמים
 זכור שם
 ואם לאו
 בלא דק
 בכה אמר
 חבקוק
 לפי
 חבקוק
 הנביא
 אלעזר
 חכמי
 יתברך
 כעין זה
 דיוק

מעלת השׁיׁת וצדיקים יום ז

מצונו שכתוב ויבא אלקים אל בלעם וכנבואי ישראל אין כתוב
כן והשיב כי אלקים זהו רמז על השדים כי הבה מסר הע'
אומות וכל הארצות לשבעים שרי מעלה וישראל וארץ ישראל
לקח לחלקו זהו שכתוב כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
כתב כס' בראשית דף כ' ע"ג בשם ספר הכהיר ומכל
דהי"בה אקרי שמים שנאמר ואתה תשמע השמים
אטו שעה מתפלל אל השמים אלא שנקראו על שמו ושמים שם
סכה עור דף קכ"ד ע"א פתח רבי יהודה ואמר המלאך
הבואל זה המלאך הוא גואל העולם ושומר בני האדם
לפעמים נקרא זכר ולפעמי' נקרא נקבה כשהוא מריוק ברכה
ורחמים נקרא זכר כמו הזכר המשפיע וכשהוא מלאך דין נקרא
נקבה כמו הנקבה שהיא מלאה מן העוברה עור כתב
ברך קל"א ע"ג רמז שאסור לאדם בבקר שיאכל קודם שיברך
לה"ה וכן לא יברך לחברו קודם וזהו בבקר יאכל עד רמז
לקרבן של שחר שהוא של ה"ה שנקרא עדי עד ואח"כ תקריבו
את קרבנכם שהוא יתברך מחלק ומריוק ברכה לעליונים
ולתחתונים עור כתב כס' שמות דף י"ב ע"ב וז"ל וידעת
היום והשבות אל לכרך כי ה' הוא האלקים אמר לבכך ולא
לכך רמז כי ממה שאתה רואה שיש באדם אחד ב' יצרים יצר
הטוב ויצר הרע ותבין כי ה' שהוא מדת הרחמים הוא עצמו
שאלקים שהוא מדת הדין ואינו כמו שחשבו הפלוסופים שפועל
הטוב אינו פועל הרע ובתב כס' בראשית דף י"ב ע"ב
לירע שיש אלוק גבוה מעל גבוה וליחדו בשם צדדים עליונים
וזהו רמז שש תבות בפסוק שמע ישראל ואח"כ לרוממו בשם
צדדים

צדדים
אחרות
להורות
שנקרא
כנ"ע לה
עליך הו
שכתוב
עולמות
על שם
מי שמה
אדם ומ
כתב
למרנו
שכתב
כתב
כאן
בירא
ישראל
שהב
המלך
כמה
צדדים

מעלת השנית וצדיקים יום ז יח

דלים אחרים שיש תחתונים למטה וזהו רמז שש תבות
אחרות בשכמלו עוד שם דף ס"ג חנות לילה אקום
להודות הקסה דה"ל בחנות לילה והשיב כי להכה היה מדבר
שקרא חנות לוי ה על שם שבאותה שעה נכנס עם הצדיקים
כנע להשתעשע עוד שם דף ע"ה מדרש הנעלם כי
עליך הורגנו כל היום אמר רב נחמן כל המוסר נפשו בזה
סכתוב מעלה עליו ה' ותברך כאלו נהרג עמו עליו וכחל ת'
עולמות אמר רב יוסף והא תנן מאתים על התורה ומאתים
על שמר עמו בכל יום על קדושת שמו יתעלה דף קט"ו
מי שמקנא להכה אין מלאך המות יכו! לשלוט עליו כשא בני
אדם ומתקיים בו השלום ראיה מפחם ע"ה : עד כאן יום שני עי

יום שמיני

כתב

כס' דברים דף קכ"א ע"ב גדר האהבה שימסור
האדם נפשו על קדושת שמו כאברהם מכאן
למדנו מי שאוהב להכה הוא מקיים י' הדברות וי' נסיונות
שנתנסה אברהם ע"ה כל נסיון מכונן כנגד דבור אחד
כס' במדבר דף כ"ז כתוב אחד אומר עבדו אתה
בשמחה וכתב אחד אומר עבדו אתה ביראה
כאן בזמן שכה קיים בשמחה וכשאין כה קיים שאסור לשמוח
ביראה כתב כס' שמות דף ח' ע"ד כשהכה מרחם על
ישראל מביא למדתהדין וכופהו ומרחם עליהם והיינו דתנן
שהכה מוריד ב' דמעוות לים הגדול מה הם תנא בעשרה כתרי
המלך יש שתי דמעוות והם שתי מדות דין שהדין בא משתייהם
כמה דאת אמר שתיים הנם קוראומיך וכשהכה זוכר את בניו

מורידם 3 3 3 3

מעלת המלאכים יום ח

מורידם ליום הגדול שהוא יום החכמה להמתיקן והופך מד
 הדין לרחמים ומרחם עליהם. עוד שם כתב חמר רב
 יומי הנה יום בא לה' וכי כל הימים אינם שלו אלא חמר רב
 אבא מלמד ששאר הימים ניתנו לשרים ואותו יום אינו של
 השרים אלא של הכה' לעשות דין בעע"ז לכך כתיב ונשגבה
 לברו ביום ההוא. עוד כתב שם דף ל"ט עד בפ' לא
 תשא חמר ר"ש כי אין ברכתו של הכה' שורה על ריקס מכל
 מאלו שע שאמר לשוכמית מה יש לך בצית ולזה אסור לאדם
 לברך על שלחן ריקס ולכן נרדף האדם לסדר שלחנו בלחם
 אחר יותר לברך עליו. מעלת המלאכים כתב בס'
 בראשית דף כ"ב ע"א פרא דנכיעותא ויתהלך חנוך את השקים
 ולא אתה' ואינונו בשם זה כי לקח אותה אלקים להקרא בשמו
 וברך כ"ו ע"א כתב ויברא אלקים את האדם בגלמו זה מטט'
 בגלם אלקים ברא אותו דא סמ' דאקרי אלקים אחרים לא
 יהיה לך אלקים אחרים על פני זכה אדם בורא אותו בגלם
 מטט' ויהיה לו עזר לעשות המצות לא זכה בורא אותו בגלם
 סמ' שהוא מכבדו ושניהם הולכים עם האדם בכ' נורות
 ובהב ברך ל' עד ועוף וענף אמר רבי אלעזר יעוף
 מוכבי ליה אמר רבי שמעון זה הוא סוד ועוף זה
 סיכאל יעופף זה בבריואל שכתוב בו מועף ביעף על הארץ זה
 אליהו שנמצא תדיר בארץ על פני זה מלאך המות אמר לו רבי
 אבא והלא מלאך המות נכבד בשרי אלא על הארץ זה רפאל
 שהוא ממונה לרפאת אנשי הארץ על פני רקייע השמים זה
 אוריואל ואת כל כפש החיה הרומסת אלו ישראל אשר שרנו
 המים

מים או
 בוא הש
 אותם וה
 אותם ה
 לפני ה
 דרכם ה
 הכרוב
 קול כנ
 כבון ה
 מעורר
 ותחת
 בכנפי
 כשמע
 יהי ש
 הס מ
 יחד ה
 ברך ה
 המזו
 לכוי
 הדין
 הכפ
 ועז
 כשמ
 שוכ

המים אין מים אלא תורה ופתב בדף קכג בשעת
 בוא השמש הכרוכים היו מקישים בכנפיהם והיו פורשים
 אותם והיה נשמע קול כגון כנפיהם למעלה ואז מתחילין לכנף
 אותם המלאכים האומרים שירה במשמרה ראשונה של לילה
 לפני הכה ומה שירה היו אומרים הנה ברכו את ה' וכו' שאו
 יריכם קדש וזו היא התחלה למלאכי לשורר במשמרה שניה
 הכרוכים מקישים כנפיהם פעם שנית ופורשים אותם ונשמע
 קול כגון שלהם למעלה ואז מתחילים לשורר מלאכי עליון
 כגון כומי הכרוכים הבוטחים בה' כהר ציון וכו' ואז הבה
 מעורר כל חיל שמים לכביה וצועט ברקיע ומזדעזעי עליונים
 ותחתונים במשמרה ג' של לילה חוזרים הכרוכים ומקישים
 בכנפיהם ופורשים אותם למעלה ומנגנים וקול כגונם היה
 נשמע עד לרקיע ומה שירה אומרים הללויה הללו עבדיה'
 והי שם ה' מבורך וכו' ממזרח שמש עד מבואו ואז כל המלאכים
 הם משוררים במשמר ג' וכל כוכבי שמים פותחים שירה ברן
 יחד כוכבי בקר וכו' וכתוב הללויה כל כוכבי אור וכתב
 בדף קכב עד כללי ערב הם המלאכי המקטרגי ורונגי הדינים
 המזומנים לעת ערב ועל זה שנינו בכל התפלות צריך אדם
 לכיון ויותר בתפלת המצחה לפי שבאותה שעה שורה מדת
 הדין בעולם וכתב גם בראשית דף מו' עד בפסוק
 הכפילים היו בארץ שהם עזא ועזא ועיין שם באורך ענין עזא
 ועזא ושם במדרש רות באורך ענין זה וגם ענין המלאכים כי
 כשמלאך אחד מתעכב בעולם הזה שבעה ימים זה אחר זה
 שוב אין לו כח לעוף לעלות למקומו כתב שם במדרש

ג ג ג ג הנענם

הוסף מד
 חמר רב
 חמר רב
 חיונו של
 וכשב ה
 ד כפ' לא
 יקם מכל
 זור לאדם
 נו בלחם
 כתב בס'
 ת השקים
 א בשמו
 ה מטע'
 רים לא
 ג בגלם
 ג בגלם
 יות
 זר יעוף
 יעוף זה
 ארץ זה
 לו רבי
 רפאל
 יום זה
 שרנו
 יום

מעלת המלאכים יתז ח

הנעלם דף ס"ז בפסוק הנה באהל אמר שהמלאכי אין יודעים
 למה כלו רק מה שנמכר להם לדעת ולזה שלו איה שרה ולו
 כתוב גם כן ועברתי בארץ מצרים וכו' לא היה להכה שלי
 לעשות זה לא לפי שהמלאכים אין מבחינים בין טפת בכור
 לטפת ששום שלא ניתן להם לדעת זה ואינם יודעים אותו לא
 הדברים העתידים לפי שהכה רונה להביא דבר על העולם
 מעביר כרוז בכל הרקיעים והם שומעים וכתב בדף
 ע"ג ע"א אמר רבי יהודה שלוחים שהם מצד הרחמים אינם
 עושים שליחות דין וא"ת הא תקן שהמלאך מנגלה לבלעם של
 רחמים היה ונסך לו לדין ול דהתם כמו לרחם על ישראל היה
 שליחותו ומאליו נמשך דין לבלעם המנדרס וכתב בדף
 פ"ד ע"א הקשה כי אחר שכתוב משרתיו אש לוקט איך יכול יעקב
 להאבק עם האיש והשיב מכאן למדנו כי המלאכים בבואם
 לעה"ז הם מתגשמים ומתלבשים בגוף וזהו שכתוב אבל אעה
 ויאכלו וישתו כתב בס' ויקרא דף כ"ט ע"ג אלף ותקן
 דבוא בעלי שיר של מלאכים שעומדים לפני הבה שמזמרים
 ביום ואלף ותקמח בבהרים ואלף ותק ותשעים דבוא באותה
 שעה שנקרא בין הער ביום ושו נקראו בעלי יללה לפי שבאותה
 שעה הוא עת דין שדן הבה לרשעים בשבעה נהרות של אש
 ובאותה שעה מתעורר ינחק והרשעים צוחים בנהינם אוי לכו
 כי פנה היום כי ינמו כללי ערב וכשמגיע הלילה אלו האלף
 ותקמח כלם הם משוררים וכן ביום ובכל יום ויום הב'
 מעורר לאברהם נמחיהו ומשליטו בכל בקר לפי שהבקר של
 פנאמר וישכם אברהם בבקר עוד שם כתב בפסוק

ע"ג
 דף
 פ"ד
 ע"א

איש

איש כי יקלל אלהיו פי' מי שיקלל שם אלקים אינו חיוב מיתה
 אלא נכסח חסאו לפי שיכול לטעון שלא קלל אלא לאחר מן
 השמים שהמלאכי נקראו אלקים אבל וכוקב שם ה' מות וזמת לפי
 שאין לו כמה לתלות וכעמוד ב כתב כי אין ראוי לאדם לקלל
 לשום שר שאף שהם שרי האומות הם שמשו האל וית' ברבונו
 וכתב בם' שמות דף מ' בפסוק מלך אלקים על גוים
 כי שם אלקים הוא המושל על אומות העולם
 ולא שם ה' שהוא על ישראל שנא' ואתם הדבקים בה' וכתב
 בם' כראשית דף ס"א ע"ג טעם למה נקרא ר' יוסי בן פי' כשכיל
 מעשה והוא לשון כלי פי' רשם כתב שמלאכי השרת
 יודעים תרגום שהרי גברואל לימד ליוסף ע' לשון אלא אעפ"י
 שיודעים אותו אין נזקקין לו תכן שאין משגיחין עליו שהוא
 מאום בעיניהם ויש להסכים זה עם הגמ' בכתב בם'
 במדבר דף ע"ג ע"ד מתחיל בענין דגלי מעלה וסדרן ומאריך
 ומסיים כדף ע"ד ע"א וע"ב אמר שהם ד' דגלים הדגל האחר
 ארוה מיכאל הוא השר לגד ימין הדגל השני כשר אוריאל הוא
 השר לגד דרום הדגל הג' שור גבריש הוא השר לגד צפון הדגל
 הד' אדם רפאל לגד מערב עמויט הרפואה וכתב כדף
 ע"ג ע"ב סוד בפ' ככלס' אלקים שיש להב' ג' עולמות הא' עולם
 העליון שהוא גנוז בתוכו השני עולם אחר שהוא קטור באותו
 העול' וזהו עולם שהב' נכר ממנו כדכתי' פתחו לי שערי צדק
 הג' הוא עולם המלאכי וחושבים שהם משיגים להב' וכשרוצ'
 להכניס בו מסתלק מהם ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו כך
 יש במין האדם ג' עולמות עולם הראשון הוא העה"ז עולם

הפרוד 7 2 3 4

אין יודע
 שרה וכו'
 ה' כה של
 שפת בכ
 אותו של
 על העולם
 ב כדף
 יום איוב
 בלעם של
 ראל הים
 כדף
 בול יעקב
 בכואם
 כל אע"ה
 ק ותקן
 מזמרים
 באותה
 שבאותה
 של אש
 אוי לכו
 האל
 הב'
 קר של
 בפסוק
 איש

מעלת המלאכים יום ט

הפירוש שהארס מקתלק ממנו ואינו נראה עולם השני הוא
עולם הקשור בעולם העליון וממנו יודעו דרכי עולם העליון
זוהו ג' ע' של מטה עולם הג' הוא עולם העליון שהוא גבוה
כדבתי' עין לא ראתה ולכך כתוב לא תשימו קרחה בין עיניכם
למת לפי שאף שנעלם מהם מ' הולך לנחול עולם מלא :

עד כאן יום שמיני

יום השיעי

מעלת

נשים דקניות כתב בה' במדבר דף פ' ארבע
היכלות נשים דקניות יש בג' - היכל
הראשון בתיה בת פרעה וכמה רבבו' שף נשים דקניות יש שם
והכרוז יונא ג' פעמים בכל יום ואומר הריצורת מ'עה באה
ובתיה רואה ומשתחוה ואומרת אשרי חלקי שזכיתי לגדלו והן
עוסקות במצות התורה וטעמיה וכל הנשים היושבות בזה
היכל נקראות נשים שאננות שאינן מנטערות בגיהנם -
היכל השני סרח בת אשר וכמה רבבות נשים דקניות עמה
והכרוז יונא ג' ע' בכל יום ואומר הריצורת יוסף הנדיק ע'ה
בא ויונאה ורואה את יוסף ושמה וחו'זרת עם הנשים - היכל
הג' יוכבד אמו של מ'עה ואינם מכרוזים כלום בזה היכל
אלא שלשה פעמים בכל יום מודה ומשבחת לה'כה עם הנשים
אשר עמה ושירת הים מזמרות בכל יום והיא לכה אומרת
נתקח מרים הנביאה זכו' וכל הנדיקים שבג' ע' מקשיבים קול
בעימותה - היכל הרביעי דבורה וכמה נשים עמה מזמרות

העיר

מעלת הצדיקים יום ט בא

השירה שאמרה בעה"ז ותשר דבורה ובהב כס ויקרא
דף כ"ב כי כביל האשה זוכה אדם לממון שנא' בית והון נחלת
אבות ומה' אשה משכלת מי שזוכה באשה משכלת זוכה בכלם
מעלת הצדיקים כתב בס' בראשית דף ק"ז כי כשהאדם
צדיק יש על פניו כלם אלקים ואז כל הבריות
זוקפות עניהם ורוחות אותו הנלם ומתיראות ממנו ואף חיות
ברא ועוף שמיא אכל כשהאדם רשע נסתלק ממנו כלם אלקים
ונרמה בעין החיות כבהמה דניאל לא נסתלק דיוקן שלו ולכך
כשהטילוהו לגוב אריות לא חבלוהו עוד שם דף ק"ט
מכל הימים שנבזרו על האדם בעת בא לעולם הולכי ופורחים
בעול ומזהירים את בני האדם כל יום ויום בפני ענמו שיעשה
בו מצוה וכשהאדם עושה באותו היום עבירה היום עולם
למעלה בבוסת פנים והוא מעיד על האד' על העבירה שעשה
והוא בפני ענמו אותו היום שם עד שיזכה האדם לעשות
מצוה אז זוכה ומחבר אותו היום למקומו וכשהאדם הולך
לבית עולמו כל הימים אשר חי מתחברים כאחד ועושים לו
מלבוש נאה ומתלבש בו באותו העולם אזי לאותו האיש
שנים שום פנים באותן הימים שהרי מלבושו חקר וזה הלבוש
הוא חלוקא דרבנן וז"ש ואברהם זקן בא בימים ש"א פגם
יום מימיו וכשהם עתידים לקום הוא באותו מלבוש שנא'
ויבנו כמו לבוש עוד כתב שם עמוד ג' אלף ותק'
ענין עולמים בכל יום מג' כשילבישים הצדיקים ג' לבושים
הוא האחד מלבוש של הימים שאמרנו שמתלבש שם הרוח בנ"ע
שני מלבוש של הימים שהם החיים מתוך הכול המלך

הג'

שני הוא
העליון
אז נמו
ענינים
א
ארבע
היכל
שם
כא
והן
כזה
שם
עמה
ע"ה
היכל
היכל
שם
זרת
קול
דחת

מעלת הצדיקים יום ט

קב' הוא חיכוני גראה ואינו כראה בלבוש הזה מתלבשת הנשמה
 כשהיא רונה לשוט בעה"ז לילך לבג' של מטה לשמוע מאח
 הפרגוד מה יהיה על הארץ. עוד כתב דף קכ"ז כי כל
 הטובות שבאות לעולם הוא בשביל הצדיקים וזהו מהאובל
 שהוא הצדיק ינא מאכל פי' הצדיק נקרא אוכל דכתיב צדיק
 אוכל לשוכע כפשו ינא לעולם מאכל שכל העולם נזוני
 בזכותו. בכתב בס' שמות דף כ"ח מעלת הצדיקים לפי
 הכה שתובע בכבודם יותר מבכבודו יתברך סנחריב חרף
 כלפי מעלה והכ' לא תבע עלבונו וכיון שהושיט ידו בחזקת
 כפרע ממנו ירבעם הוה עע"ז ולא תבע ממנו הכה כלום
 כיון שהושיט ידו בערו הכביא ע"ה כתיב ותיבש ידו. בכתב
 בס' בראשית דף ע"ה עמוד א' מדרש הנעלם אמר רבי פנחס
 קודם שינא הצדיק מן העולם בתקול יונא בכל יום לאות
 הצדיקי שהם בג' הכינו מקום לפלו' שיבא לכאן וזה רמז בס'
 ויקם אברה' היא הנשמה כשמת מעל פני מתו זה הנוף וידע
 אל בני חתאלו הצדיקים שזכני עפר שהיו חתים בעה"ז כח
 לעבוד קונם ומה אמר להם חנו לי מקום עמכם והם השיבו
 לו נשיא חלקים וכו' שכבר הכרזו הכה עלינו שנתן לך מקום
 בינינו. ובכתב עוד כי המלאך הממונה על הקברות
 דומה נקרא כנויו עפרון על שם שהוא ממונה על ישני ע'
 ולעתיד קוראו הכה ולוקח ממנו חשבון כל הצדיקי. וב
 בס' במדבר דף כ"ח ע"ב וע"ב בפסוק לא ישכב עד יאכל ס'
 כי כשתארם הוא צדיק אין לך כל לילה שאינו הורג בו קוד'
 שיכב אלף ומאה וכה רוחות רעות רבי אבא אומר אל'
 משאל

משמ
 וסמ
 אשר
 שהכל
 מאות
 יורד
 משם
 ובתנ
 הולך
 ואינו
 שאינו
 קלון
 לקטר
 זה הכ
 מפי ע
 השנתי
 כתב
 שהרו
 העולה

טענה הצדיקים יום ט כב

ששמאל שכאמר יסול מנדך אלף וזהו רמז רוממות א פג רונס
וסמיק ליה לעשות כקמה עוד שס דף קכ בפסוק בשאל
אשר אתה הולך הקסה וכי כל בני אדם הולכים לשאל והשיב
שהכל הולכים אבל עולים מיד דכתיב מוריד שאל ויעל חוץ
מאותם רשעים שלא הרהרו תשובה בימיהם שכתוב בהם כן
וזרד שאל לא יעלה ואפי' הצדיקי הולכים לשאל לפי פלוקחים
משם נפשות רשעים ושם עושים להם שיהרהרו בתשובה

ובתב כס דברי דף קכח עד כשהאדם הולך בדרך

ישרה כמה סניגורים יש עליו למעלה וכשאינו

הולך בדרך ישרה המקטרג שלו פורח באויר ומתעכב קנת

ואינו עולה למעלה אולי יחזור האדם בתשובה כיון שרואה

שאינו חוזר עולה למרום ומקטרג עליו וזש"ה וכסילים ערים

קלון הוא סבה להרים הקלון שהוא המקטרג ולהעלותו לשמי'

לקטרג עליו ובתב כס בראשית דף מ' וזרח השמש

זה הכ"ה שהוא זורח ומשפיע באדם אם הוא צדיק ואם לאו

מפי עליון לא תבא הרעות רק ובא השמש אז הכ"ה מקור אמנו

הטנחתו ואז שולטים עליו כמה מחבלים :

עד סוף יום תקוע

יום עשירי

כס שמות דף קכ ע"א הרוצה לידע חכמה יסתכל

בשלהבת העולה מחוך הנחלת או בכר הדולק

שהרי השלהבת אינה עולה לא כשגאחזת ברב אחר בשלהבת

העולה יש שני מאורות א' אור לבן שמיאיר ואחר אור שמתאחז

ממנו

ממנו זהו שחור האור הלכן המאיר הוא למעלה והשחור
 תחתיו כך הוא כסא הכבוד בתב סס דף סח מע' ת
 האבות שנקראו שוכני עפר לפי שלא מתו כשאר בני אדם
 אלא גופם נשאר נכוז במערת המכפלה ויש להם כח כשירצו
 להתעורר כאיש אשר יעור משנתו ולכן יודעים סודות יותר
 משאר בני אדם בתב בס ויקרא דף כ"ה ע"ב תוספתא
 ויפגעו כו' מלאכי אלקים ינתה בת קול שהם אברהם יצחק הרי
 שהאבות נקראו מלאכים בתב בס בראשית
 דף ע"ז ע"ב תוספתא אמר רבי שמעון בשעה שנכנס אברהם
 לקבור את שרה קמו אדם וחוה ולא היו מניחים אותו אמרו
 אנו בבשר פנים לפני ה' יתברך בשביל אותו עון ועכשו יתוסף
 לנו יותר מזד מעשיכם הטובים הסיב להם אע"ה אני מעותד
 להתפלל בעדכם שלא תבושו או נתרצו שתקבר שרה וזהו
 ואחרי כן קבר את שרה הרי מעלת אע"ה עוד סס דף
 ס' ע"ב רבי יצחק פתח דזכר כדק ומגיד מישרים כשברא הבה
 את העולם היה מתמוטט אמר שר העולם לפי שאין לי בדיק
 אחד על מה להתקיים אמר הבה הרי עתיד לבאת אברהם
 שהוא בדיק גדול וזהו תולדות השמי' באברהם באברהם אמר
 שר העולם אותו אברהם עתיד להעמיד בן שיחריב ב"ה אמר
 הבה הריוונא ממנו יעקב שעתיד להוליד י"ב שבטי זהו ומגיד
 מישרים שהיא מדרגת יעקב אע"ה בתב בס ויקרא
 דף כ"ד ע"ב רעיא מהימנא כי אדם הא' חטא בע"ז כמו שא'
 יצאו אין כו' אלא ע"ז גלגל הבה כשמתו בטפת תרח שיצא אע"ה
 ששבר מנבותיו ונכנס עמו בכבשן האש לקיים כו' פסילי' שהיו

תשרפנו

תשרפנו
 ה-ס'ף
 העופר
 זה יש
 בעקר
 כנגד
 בא יע
 לכן יע
 בתב
 יהודה
 את עדי
 עליהם
 חטא למ
 אס כן ל
 רש וא
 כחטא
 כל ה
 ויער מ
 של הלכ
 כיון שה
 בנטיקה
 הושע פ

בעלת הצדיקים יום י כג

תשרפון וזכה שיחזור תרח בתשובה ולכן נתלבן אעה באש כמו
הספ נרוף שיש בתוכו עופרת שמימים אותו באש וונא
העופרת לחוץ כך ינא מאברהם ישמעאל ונשאר נקי ובשלי
זה ישמעאל ינא מנחק בעז כדי ללכך עון אדם הא' שכפר
בעקר ועבר עז ינחק בא לתקן עון אדם שחטא בשפיכות דם
כנגד זה פשט נוארו על המזבח ונא ממנו עשו סופך דם
בא יעקב לתקן עון גלוי עריות שחטא אדם הא' באותם טפות
לכך יעקב טרח בלכך כמה שנים והחליף לו לאה ברחל

כתב בס' בראשית דף ל"ז ע"א רבי שמעון היה יושב
ועוסק בתורה לילה אחד והיו יושבים לפניו רבי
יהודה ורבי ינחק אמר ר' יהודה והא כתיב ויתגבלו בני ישראל
את עדים ואמרו כן שג' ימו מיתה עליהם מאותה שעה שחזרה
עליהם זוהמת הנחש הא כיחא ישראל שחטאו אבל יהושע שלא
חטא למה הוסר ממנו עדי הר חורב וכי תימא שלא סר ממנו
אם כן למה מת וא"ת שלא קבל העדי קשה למה לא קבל השיב
ר"ש ואמר שהטעם הוא שהעולם נדון אחר רובו ובא וראה
כשחטא אדם באילן שאכל ממנו גרס לאותו האילן שישרה מות
על כל העולם ותלוי הפגם בלבנה עד שעמדו ישראל על הר סיני
ויסר מהם הפגם והאירה הלבנה כשחטאו בעגל חזר הפגם
על הלבנה ולא יכול שום אדם להתקיים אף יהושע שהיה נדיק
בזון שהרוב כנגד עליהם המיתה זולת משה שמיתתו היתה
בנשיקה והאריך שם ואמר שזהו רמז פני משה כפני חמה ופני
הושע פני לבנה עור שם דף מ"ח ע"ב מעלת אדם הא'

כשהיה

השחור
מע' ת
י אדם
כשירנו
ות יותר
עספתא
חק הרי
בראשית
אברהם
ע אמרו
ו יתוסף
מעוה
רה וזהו
שס דף
רא הבה
לי נדיק
אברהם
הם אמר
כה אמר
זהו ומג
כס ויקר
כמו שא
שיבא אע
עילי אהיו
שרפון

מעלת היצדיקים יום י

כשתיה בג' ע הוריר לו הבה ספר על ידי המלאך הממונה ע
הרזים והיו כאספוס המלאכי' אבל אדם הראשון לידע הסודות
והיו אומרים רומה על השמים אלקים באותה שעה רמו לו
הבה על יד המלאך סתום וחתום הרברים כילא ביתן רשות
למלאכים לידע ככורי חלא א זה והיה זה הספר כיד אדם הא'
עד סינא מג' ע כיון שחטא פרח הספר מידו והיה בוכה ונכנס
במי גיחון עד ערפו עד שהעלו המים פגופו חלודה ונסתנה
זיוו באותה שעה רמו הבה לרפאל והחזיה לו אותו הספר וכן
היה לומר אדם הא' והניחו לשת בנו וכן כל העולרו' עד שהגיע
הספר לאברהם ע' וכן היה יודע להזלמד בכבוד האל וכן
לחנך ביתן אותו ספר עיד שס דף מ' ע' מדרש רות
ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא רמו שאדם הא' לא זכר
לתת לדוד ע' אל ע' שנה ולא נתן לו ק' שנה שאם היה נותן לו
ק' שנה לא היה נחרב בית המקדש עור שס דף כ"ט
עמוד ג' הק זה בכתוב והושיעה לבן אמתך וכילא היה בן יס
למה לא הזכיר אביו מכאן הוכיח ר' שבי ע' כי כשיבא האדם
ליזכר אל כל בר' של מעלה יזכיר דבר שהוא ודאי יותר ולכן
הזכיר אמו כתב בס' שמות דף ח' ע' זכה עמרם
ונולד לו בן שנתבא בקול גדול ועמרם זכה לבת קול וזה
יוקח את בת לוי וזהו וילך שהלך והשיב מדרגה זאת

כתב

בס' במדבר דף פ"א ע"א וע"ב מה יתרון לאדם כס'
עמלו זה יהושע ע"ה שא"ע שירש מקומו
אל"עס ח"א לא זכה למקומו אמש בו מר"ע אורו מעממו כס'
השמש

השמש א
שא"ל פכ
דף ק"ס
לה שבא
חוקה ש
בשם ינח
דס וזהו
לעולם ו
שתיה כ
ואת הא
המות ל
שם ינח
עמוד
שתפה
למח א
רומח ב
כה ב'
הבה ע
שכיל
דף כ"ט
וטראל
כיבאב
אבל כיו

מעלת הצדיקים יום י כד

השמש אמנם יהושע אין לו אורה משלו אלא תחת השמש צוהו
 שאזל פני משה פני חמה פני יהושע פני לבנה עור שם
 דף קי סוד שנמנא פינחס ב"ור לפי שעולה כמנין ינחק שהק
 לה שבאותו מע ה שהרב לזמרי כתבבר ונתלבש בגבורה
 חוקה שהיא מדת ינחק וזהו ויקח למח בירו כי אחר שנתלבש
 בשם ינחק ועלה שמו לח ראה אותה מ"ם פתוחה שהיתה מלאה
 דם וזהו אות מלאך מות מימות אדם הא' שכזה מביא מות
 לעולם וזהו סוד ותקח מפריו מ"ם והיה מצפה אותיות ות
 שתהיה מות כיון שכתוב ותתן גם לאישה כתחברו אותיות מות
 ואת האות מ"ם ראה פנחס פורח באויר והיה מצפה מלאך
 המות ללוקחה מיד כתבבר פנחס ולקחה ממנו בכח שהיה לו
 שם ינחק שעולה לח לקח גם ה"ם וזהו ויקח למח בירו
 עמוד ג' שם האריך רעיא מהימנא בזה אמר כי ראה
 פנחס מ"ם כל חימה פורחת באויר חטף אותה
 ושתפה עם לח שהוא מנין ינחק ומנין פנחס ב"ור ונעשה
 למח אח"כ ראה מלת ו"ו מן מות פורחת באויר חטפה ונעשה
 רומח בו"ו ובאיזה זכות חטף ב' אותיות לפי ששתף עמו
 כח ב' צדיקים ינחק ויעקב וזהו פנחס בכני פנים אלו חס
 סב"ה על ישראל ויעקב נקרא פניאל וזכה להשתתף עם ינחק
 ששכיל שמסר עצמו למיתה כינחק בתב בת בראשית
 דף כ"ט ע"ב טעם למה שאנו קורים יעקב אחר שאמר לו ה'
 ישראל יהיה שמך ולמה אברהם לא נקרא עוד אברהם והשיב
 כי באברהם כתוב והיה שמך אברהם ולכך נשאר בו זה השם
 אבל ביעקב לא כתיב והיה שמך ישראל יהיה שמך

וזה ע"כ
 המדות
 רמו לו
 נן רשות
 דם הא'
 ה ונכנס
 ונשתנה
 ספר וכו'
 שהביע
 החל וכן
 דרש רות
 לא זכר
 ה כותן לו
 ס דף כ"ט
 יה בן יסו
 בא האדם
 יתר ולכך
 בה עמרה
 קול וזה
 זאת
 לאדם בכ
 מקומו ש
 נעמו כ
 השמש

מעלת הצדיקים יום י

עוד

שם דף ק"א טעם למה שנקראו ישראל תולעת יעקב
שהם כתולעת המשי שיונח ממנו כמה בגדי מלכ
וזורע זרע ומת ואח"כ מאותו זרע מתקיים כבראשונה
לשראל אע"פ שימותו ויחזרו לחיות. עוד שם דף ס"ה תנ
דבי אליהו יעקב אבינו כסא בפני ענמו דכתיב וזכרתי א
בריתי יעקב ברית כרת הבנה עם יעקב מכל אבותיו שעשא
כסא הכבוד בפני ענמו חוץ מן הראשונה. עוד שם
דף ס"ד כי יש בפסוק אשרי תבחר ויתקרב ו' תיבות כנגד
חופות שיש לכדיקים כי מכל מלה נעשית חופה אחת

עוד

שם דף ע"ד ע"ב שמואל שמואל לפי שבסוף היות
שלם שקודם לא היה נביא ולזה יש פסק אכל מש
ששה לא פסק שמאנו לך שכינה עמו. עוד שם דף ע"ג
ע"ב כי האבות הניחו לרעה כל אחד מחיון אברהם ע"ה היה לו
לחיות ק"פ שנה הניח לו חמש שנים יעקב היה לו לחיות כמ
אברהם ולא חי אלא קמ"ה הרי כ"ח שנה חסר ו' מאברהם ל
יוסף היה לו לחיות קמ"ו וחי ק"ו נשא שנתן משנותיו לרוד
שנה הרי ע' שנה לרוד ונחם לא נתן לו כלום. עד כאן יום עשירי
יום אחר עשר

מעלת

אליהו ז"ל כתב בס' בראשית דף קט"ו בענין סוד
הנשמות שכלם באות מנהר דיכור דנגד ונפשו
מנרוד החיים וכשהאשה מתעברת אס הכן הנולד הוא יורה
הזכר חי יותר ואם מנר הנקבה אינו מתקיים ולכך כתב
באליהו וילך לו אל נפשו כי נשמתו היתה מנר הזכר לבמרו
ולכך לא מת כדרך בני אדם אלא נפשט מן החומר ונשא
כמלאך

בעלת הצדיקים יום י כה

מלאך בעולם וכבר אמרו שכל הנסים הנעשים בעולם הם על
 דרך אליהו ז"ל. אמר הכותב בזה נתברר תפלה חנה ונתת
 לחמתך זרע אנשים כי הבן הכייתן לה יהיה מנר הזכר ולא
 מנדה כדו שיתקיים ונכון. עוד שם דף ק"ח עמוד ב'
 כמה יש לאדם להסתכל שלא יעבור על רצון יושרו ששכיבו וכל
 מעשיך בספר נכתבין ולא זו בלבד אלא אפילו מה שחושב
 האדם ועולה על רוחן הכל נכתב לפניו וראה מיעקב כי
 בשהביאו לו את ללאה כוננתו היתה ברחל ואותה טפה ראשונה
 שהשליך יעקב היה בדעתו שהיתה ברחל הקדוש ברוך הוא
 יודע מה בחשוכא החזיר אותה הכונה למקומה וכחלל ראובן
 ובושי אביו ניתנה הבכורה ליוסף. כתב בספר שמות דף ז'
 בעלת ישראל על האומות שכל האומות ע' לשון ובישראל כתוב
 כל הנפש וכו' שבעים הרי כי השולט בישראל כשולט בכל
 העולם. כתב בספר ויקרא דף כ"ד רע"א מהומא טעם למה
 נקראו ישראל פעמים בניס פעמים עבדים אמר כי מי שיודע
 להקדוש ברוך הוא דרך כלל נקרא עבד שעושה מצותה' בלי
 ידיעת פרטי הדברים כעבדים שאין לו רשות לחפש בגנוי
 אדוניו אבל מי שיודע להקדוש ברוך הוא בדרך פרט נקרא
 בן. וכתב בספר במדבר דף כ"ט עמוד ד' רע"א מהומא ז"ל
 לא נקראו ישראל עבדים אלא אותם שהם עמי ארץ כבהמה
 אבל החכמים נקראו אדם וזהו אתן צאני כנגד עמי ארץ אדם
 אתם כנגד החכמים. אמר הכותב וזהו אדם ובהמה תושיע.
 וכתב בספר בראשית דף ק"ל עמוד א' שימנו כחותם מה
 החותם בשחותם בו האדם אף שיסיר אחר כך החותם הנורה

ד א 4 1 גשארם

לעת יפת
 גדי מלכ
 אשונה כ
 סה תנ
 כרתי א
 יו טעמ
 ת כנגד
 אחת
 סוף הי
 אבל מש
 שם דף
 ג"ה היה
 חיות כמ
 ברהם ל
 יו לדוד
 יום עשיר
 ענין סו
 בגד וכפ
 הוא ית
 לכך כתב
 בר לבמ
 ר וכשאר
 מלאך

בעלת הדריקים יום יא

בשאלה דבוקה כך אמרה כ"ו להקדוש ברוך הוא אנו כדבוקת
בך אף שאלך בגלות תהיה רבך עמי: עוד כתב שם עמו
ד' למה נקרא קרית ארבע שנקברו ד' דריקים אדם אברהם
יצחק יעקב והקשה שהרי א"ל שהאבות הן הן המרכבה ואי
מרכבה פחותה מארבע' וסנינו שתף הכה את דוד ונעשה
מרכבה שלמה ואם כן למה לא נקבר דוד עליו השלום
במערת האבות ותרן כי דעה היה לו מקום מתוקן והוא
ציון ואדם שנקבר בתוך האבות הוא לפי שהיה מלך ראשון
שבעולם ואחר כך נישלה ממנו המלוכה וניתנה לדוד עליו
השלום: דף קל"ד עמוד ב' אמר רש"י ז"ל דיעקב אף על פי
שיצתה נשמתו במצרים לא יצתה ברשות אהר אלא תכף נקשרה
בשמתו למקומה אבל האבות במערת המכפלה וכשנכנס שם
יעקב כל רוח שבג' עלו בה ונר אחד דולק וכשנכנס
האבות אבל יעקב להאפל בו נסתלקה הנר וכשחזר יעקב
ונכנס למערה חזר הנר כבר אשונה ועד ימי עולם לא קבלה
המערה אדם אחר ולא תקבל: בכתב בספר שמות דף ס'
ע"ב מעלת כנעני ישראל זכאים בשביל כותן הכ"ה מוזן לכל העולם
וכשהם רשעים האומות אוכלים מחלה ואחר כך ישראל אוכלים
התמצית בזמן שהיו ישראל שרויים על אדמתם היו כותנים לה'
תמצית הכרעה לאומות ועכשו בהפך: כתב בספר בראשית
דף ה' מעלת כנעני ישראל שנמשלה לשושנ' מה שושנה זו יש
לכן ואדום אף כ"ו יש בהם דין ורחמים מה שושנה זו יש
ל' עלין כך ישראל יש להם י"ג מדות רחמים: וכתב ע"ב
בזה בספר שמות דף ט' ע"ב פעם למה נמשל הקדוש ברוך הוא
כשושנה

מעלת העדיקים והאבות יום ז' כו

בשושנה מה שושן זה יום בו ריח והוא ארום מונקק אונת
 ונהפך ללבן וריחו אינו זז כך הקדוש ברוך הוא מנהיג עולמו
 בדרך זה החטא הוא ארום שכל אדם יהיו חטאיכם כשמי מקצוב
 קרבתו לאש שהוא ארום וזרק דם סביב למזבח שהוא ארום
 מהת הדין ארום מונקק הריח ועולה העשן כלו ללבן אזנהפך
 מדת הדין לרחמים ודע שכל מדת הדין אין הריח שלנו לא מנה
 ארום וז' בכפואי הכעל עד שפוך דם אל ינחק תדע שעקב
 הקרבן הוא חלב ודם שהוא ארום ולכן ולכך היה הקטרת
 הסממנין מהם ארומים מהם לבנים והריח עולה משניהם כנגד
 זה אדם מקריב חלבו ודמו בתעניתו ומתכפר לו מה השושן
 הארום אינו נעשה לבן אלא על ידי האש כך כשהאדם מתענה
 מתוך התענית אבריו מחלישים ולזה רבי אלעזר כשהיה
 בתענית היה מתפלל ואומר רבשע גלוי וירוע לפניך
 שהקרבתי חלבי ודמי והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי
 ורמ שיהיה הריח העולה מפי בשעה זו כריח העולה והקרבן
 באש של מזבח ותרצני ומה השושנה אש אין הקוצים אין
 מתקיימת כך אלמלא הרשעים אין כיכרים העדיקים יום
 הרועה בשושנים המנהיג עולמו בו שנים והשביעית שבת
 לה דבר אחר בשושנים באותם ששנים הלכות
 בתב בספר בראשי בזמן שיש דין בעולם כגון ביום הדין
 אין צריך לאדם להזכיר שמו יהודי לפני הקדוש ברוך הוא שאם
 יזכיר שמו יזכירו חובותיו וזה מאמר הנביא לשוכמית היום לך
 לדבר אל המלך או אל שר הנבא אל המלך זה מלכו ש'ע שהיה
 יום הדין והשיבה בתוך עמי אנכי יושבת טוב לי להזכר עם

כ 7 4 2 הרבים

מעלת הצדיקים והאבות יום יא

הרבים וכתב בספר שמות דף פ"א למעלת אליהו ז"ל
 סוד שנמצא בספר אדם הראשון ז"ל בתולדות האדם יהא רוח
 שילך לעולם ויתלבש בגוף ואליהו שמו ובאותו גוף יסתלק
 מן העולם ויעלה בסערה ואותו גוף הנשמי ישאר בסערה
 ובגוף אחר של אור יזדמן לו שם להיות בין המלאכים וכשיורד
 למטה לארץ חוזר ומתלבש באותו גוף הנשמי שנשאר בסערה
 וזה ענין מי עלה שמים ויורד זה אליהו וכתב בספר
 בראשית דף ו' עמוד ג' מעלת רשבי ז"ל שכתוב עליו ארזיה
 שאב מי לא יורא עולמות של מעלה מזרעזעים ממנו ומימיו לא
 גזר תענית על הנביר כי כל מה שהיה שוש הקדוש כרוך הוא
 מקיים והיה מבטל גזרות רעות ובספר בראשית דף ו' ע"ב
 כתב ענין כפלא כי מלך המשיח היה בא לישיבתו ובס"ה דף
 ט"ה עמוד א' חכמת רב המנוחא קבא ומעלתו שבכל ערב שבת
 כשהיה עולה מן הנהר שהיה טובל היה יושב רבע א' וזוקף
 עיניו למרום והיה שמח והיה אומר שהיה יושב לראות שמחת
 מלאכים עליונים אלו יורדים ואלו עולים וכתב
 בספר בראשית דף פ"ט עמוד ב' בפ' הנה ה' נכב אמר מכאן
 למדנו מי שאינו שלם למטה אינו שלם למעלה וכתב בספ'
 שמות דף ע"ד ע"ב מעלת אליהו בן ברכאל הכוזבי ממספחת רס
 שהיה כהן מזרע יחזקאל בנ"ש כאמר כאן הכוזבי ונאמר להלן
 יחזקאל בן בוזי הכהן ולפי שלא תאמר כי הכוזבי שכתב אדרבה
 לברעון לכך כתב ממספחת רס ומה שנקרא יחזקאל בן בוזי
 לפי שהיה מבזה עצמו בפניו מי שגרול ממנו וכן היה אליהו בן
 ברכאל ז"ש צעיר אני ליתים פיתים מיבשי ליה אלא הק' צעיר

אני

אני
 כתב
 שאחר
 נמי
 מכרכ
 כתב
 מה
 מה
 היום
 מה
 שאין
 של
 תנח
 נ' ד'
 שנק
 הזה
 נכמ

אני ומקטין עצמי אצל מי שיש לו ימים הרבה ושנים
כתב בס' במדבר דף כ"ז ע"ב כל מי שמספר שבח חברו או
במזון או בבנים נריך לברכו אח"כ למדנו ממק"ע
שאחר שספר שבחן של ישראל והנכס היום ברכס יוסף עליכס
נמי שמונה שבח חברו ואינו מכרכו הוא נתפס בראשונה ואם
מכרכו נריך בעין יפה ק"ו מי שמכרך לה"ב שיהיה בכל לבנו
עד כאן יום אחד עשר חלה

ונשלם החלק הא' תורה

החלק השני עבודה

כתב בס' בראשית דף ה' למעלת בית המקדש מה אעידך
מה אדמה לך בשעה שנחרב בית המקדש ינתה בת קול ואמר
מה אעידך בכל יום ויום כבר העדתי בך דכתיב העדותי בכס
היום מה אדמה לך ממש עשיתך כעין בית המקדש של מעלה
מה אשזה לך כעין שאת יושבת הכי הוא כב וכול למעלה כעין
שאין ככנסים כך אוכלוסין עכשו כך נשבעתי שלא אבא בירת
של מעלה עד שיכנסו בך אוכלוסין וזהו ואנחמך כלומר בזאת
תנחם אכל עכשו שאת יושבת שלמנה גדול כיוס שברך ואת שאין
לך רפואה לכך כתב מי ירפא לך היא מדרגה סתומה עליונה
שנקראת מ"י וכתב בדף ל"ה ע"ג מה גורא המקום
הזה למה נקרא נורא והשיב כי ראה שלמות גדול במקו' ההוא
ונמקו' שיש שם שלמות כקר' נורא ואת למה תרגם מה דחילו

ג 7 4 3 ולא

אליהו ז'
יהא רוח
יכתלק
בסערה
וכשיורד
בסערה
בספר
יו ארוה
מימיו לא
ברוך הוא
דף ו' ע"ג
זכס"ה דף
גרכ שבת
א' וזוקף
זאת שמחת
ובתב
מר מכאן
תב בספ
שפחת רס
אמר להל
ב אדרבה
אל בן בון
אליהו כ'
הק' בעיו
אני